

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1198/2006**2006 m. liepos 27 d.****dėl Europos žuvininkystės fondo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Bendrijos žvejybos laivyno plėtra turi būti reguliuojama, ypač sprendimais, kuriuos Taryba ir Komisija yra raginamos priimti pagal 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁴⁾ II skyrių.
- (2) Bendros žuvininkystės politikos tikslas turėtų būti numatyti tausojantį gyvųjų vandens išteklių ir akvakultūros naudojimą atsižvelgiant į tvarų vystymąsi, proporcingai atsižvelgiant į aplinkos, ekonominius ir socialinius aspektus.
- (3) Bendros žuvininkystės politikos taikymo sritis apima gyvųjų vandens išteklių ir akvakultūros apsaugą, valdymą ir naudojimą, taip pat žuvininkystės ir akvakultūros produktų perdirbimą bei prekybą jais, kai ši veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje ar Bendrijos vandenyse arba kai ją vykdo Bendrijos žvejybos laivai ar valstybių narių piliečiai.

(4) Remiantis Sutarties 33 straipsnio 2 dalimi būtina atsižvelgti į šios veiklos savitumą, kurį lemia šio sektoriaus socialinė struktūra ir įvairių žvejybos veikla užsiimančių regionų struktūriniai bei gamtiniai skirtumai.

(5) Bendros žuvininkystės politikos dalį sudarantis tvarus vystymasis nuo 1993 m. yra integruotas į struktūrinius fondus reguliuojančias taisykles. Ji turėtų būti įgyvendinama tvaraus vystymosi kontekste panaudojant Europos žuvininkystės fondą (toliau – EŽF).

(6) Kadangi šio reglamento pagrindinio tikslo, t. y. remti bendrą žuvininkystės politiką, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl struktūrinių problemų, su kuriomis susiduriama vystant žuvininkystės sektorių, ir dėl valstybių narių finansinių lėšų apribojimų išsiplėtusioje Sąjungoje ir todėl ši tikslą galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, numatant daugialypį metinį finansavimą, orientuotą į atitinkamus prioritetus, Bendrija gali imtis priemonių vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, šiuo reglamentu nenumatoma nieko, kas nėra būtina tam tikslui pasiekti.

(7) Bendra žuvininkystės politika ir todėl EŽF veikla turi apimti 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos bei 2001 m. birželio 15 ir 16 d. Geteborgo Europos Vadovų Tarybos išvadose apibrėžtus Bendrijos tvaraus vystymosi prioritetus.

(8) Programavimas turėtų užtikrinti, kad EŽF ir kitų, tvaraus vystymosi tikslų siekiančių fondų, taip pat ir struktūrinių bei kitų Bendrijos fondų veikla būtų koordinuojama.

⁽¹⁾ 2005 m. liepos 6 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 267, 2005 10 27, p. 50. Po neprivalomos konsultacijos pateikta nuomonė.

⁽³⁾ OL C 164, 2005 7 5, p. 31. Po neprivalomos konsultacijos pateikta nuomonė.

⁽⁴⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

(9) EŽF veikla ir veiksmai, prie kurių finansavimo jis prideda, turėtų būti suderinami su kitomis Bendrijos politikos sritimis ir atitikti visus Bendrijos teisės aktus.

- (10) Bendrijos veiksmai turėtų papildyti valstybių narių vykdomus veiksmus arba turėtų prisidėti prie jų. Siekiant užtikrinti žymią pridėtinę vertę, turėtų būti stiprinama partnerystė. Ši partnerystė, visiškai atsižvelgiant į nacionalines taisykles ir valstybių narių praktiką, taikytina regioninės, vietos ir kitoms valdžios institucijoms, o taip pat kitiems atitinkamiems organams, įskaitant tuos, kurie atsakingi už aplinką ir moterų bei vyrų lygybės skatinimą, ekonominiams ir socialiniams partneriams bei kitoms kompetentingoms įstaigoms. Šie partneriai turėtų dalyvauti rengiant, įgyvendinant, stebint ir vertinant paramą.
- (11) Pagal Sutarties 274 straipsnį valstybės narės turi bendradarbiauti su Komisija, kad užtikrintų patikimo finansų valdymo principų laikymąsi. Tuo tikslu šiame reglamente yra apibrėžtos sąlygos, leidžiančios Komisijai atlikti savo pareigas vykdamas Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą.
- (12) Kad EŽF veikla būtų veiksminga ir skaidri, turėtų būti tiksliai apibrėžtos valstybių narių ir Bendrijos pareigos. Šios pareigos turėtų būti apibrėžtos kiekviename programavimo, stebėsenos, vertinimo ir kontrolės etape. Nepažeidžiant Komisijai suteiktų galių, už paramos teikimo įgyvendinimą ir tikrinimą pirmiausia turėtų būti atsakingos valstybės narės.
- (13) Sutarties 2 ir 3 straipsniai įtvirtina moterų ir vyrų nelygybės pašalinimą bei lygybės skatinimą.
- (14) Komisija turėtų nustatyti orientacinį turimų asignavimų išipareigojimams paskirstymą, taikydama objektyvų ir skaidrų metodą, daugiau dėmesio skirdama regionams, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas.
- (15) EŽF asignavimai programavimui turėtų būti indeksuojami pagal vienodo dydžio normą.
- (16) Siekiant sustiprinti Bendrijos lėšų atsvaros poveikį pirmenybę teikiant privatiems finansavimo šaltiniams ir tinkamiau atsižvelgti į veiklos pelningumą, iš EŽF gaunama parama turėtų būti įvairi, o paramos dydis – diferencijuotas, siekiant remti Bendrijos interesus, skatinti įvairių finansinių išteklių naudojimą ir riboti EŽF skiriamą finansavimą skatinant naudoti tinkamas paramos formas.
- (17) Siekdamas sustiprinti strateginį bendros žuvininkystės politikos turinį, atitinkantį Bendrijos žuvininkystės ir akvakultūros tvaraus vystymosi prioritetus, valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, turėtų patvirtinti nacionalinį strateginį planą dėl visų aktualių bendros žuvininkystės politikos aspektų.
- (18) Siekiant supaprastinimo ir decentralizavimo, programavimas ir finansų valdymas turėtų vykti tik veiksmų programos ir prioritetinių krypčių lygiu, o programos priedų ir Bendrijos paramos sistemos taikymas turėtų būti nutrauktas.
- (19) Programavimo sistema turėtų būti supaprastinta. Tuo tikslu EŽF veikla kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti vykdoma vienos veiksmų programos lygmeniu, atsižvelgiant į tos valstybės narės nacionalinę struktūrą. Programavimas apima laikotarpį nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.
- (20) Tarybos priimami daugiamečiai atkūrimo planai ir valdymo planai yra absoliutus prioritetas ir jie turėtų būti papildyti EŽF finansuojamais žvejybos pastangų reguliavimo planais.
- (21) Bendrijos ir trečiosios šalies žvejybos susitarimų neatnaujinimas arba žymus tarptautiniuose susitarimuose ar kituose susitarimuose numatytų žvejybos galimybių sumažinimas taip pat turėtų skatinti kurti daugiamečius žvejybos pastangų valdymo planus, kurių tikslas – pritaikyti Bendrijos žvejybos laivyną prie naujos situacijos.
- (22) Reikėtų numatyti nuostatas dėl žvejybos pastangų reguliavimo, valstybėms narėms arba Komisijai priėmus nepaprastąsias priemones, numatytas Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 7 ir 8 straipsniuose.
- (23) Taip pat reikėtų numatyti nuostatas dėl žvejybos pastangų reguliavimo, priėmus nacionalinius veiklos nutraukimo planus, kurie yra Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11–16 straipsniuose nustatytų įpareigojimų dalis.
- (24) Bendrijos žvejybos laivyną reikėtų pritaikyti prie turimų ir prieinamų išteklių.
- (25) Taip pat turėtų būti numatytos nuostatos dėl paramos investicijoms į laivus, visų pirma siekiant atsižvelgti į poreikį restruktūrizuoti žvejybos laivyną suteikiant paramą žvejams ir laivų savininkams, keičiantiems variklius į naujus tokios pat ar mažesnės galios variklius.

- (26) Be to, turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos, kuriomis atsižvelgiama į mažos apimties priekrantės žvejybos savitumus.
- (27) Bendrijos žvejybos laivyno pertvarkymui įgyvendinti bus reikalingos socialinės ir ekonominės paramos priemonės.
- (28) Reikėtų nustatyti išsamias išmokų ir finansinių kompensacijų žvejams bei žvejybos laivų savininkams teikimo laikinai nutraukus žvejybinę veiklą taisykles.
- (29) Žuvininkystės sektoriui gyvybiškai svarbu, kad, tinkamai atsižvelgiant į poveikį aplinkai, būtų pasiekta tvari vandens išteklių ir jų naudojimo pusiausvyra. Todėl turėtų būti patvirtintos ne tik tinkamos maisto grandinės apsaugos, bet ir akvakultūros bei perdirbimo pramonės.
- (30) Turėtų būti nustatytos išsamios pagalbos teikimo akvakultūrai, vidaus vandenų žvejybai, žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimui ir rinkodarai taisyklės, tuo pat metu užtikrinant, kad šie sektoriai išlaikytų ekonominę gyvybingumą. Tuo tikslu būtina nustatyti ribotą remtinų prioritetinių tikslų skaičių ir struktūrinę pagalbą labiau teikti mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių veiklai susijusiai su akvakultūra, žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimu ir rinkodara, pirmenybę teikiant mikroįmonėms ir mažoms įmonėms.
- (31) EŽF taip pat gali remti bendro intereso priemones, kurios taikomos platesne apimtimi nei priemonės, kurių paprasčiau imasi privačios įmonės.
- (32) Būtina numatyti pagalbines priemones bendrai žuvininkystės politikai, ypač sumažinant jos socialinį ir ekonominį poveikį įgyvendinant vietos vystymosi strategijas, skirtas tvariam žuvininkystės regionų vystymuisi.
- (33) Atsižvelgiant į Bendrijos regionų įvairovę bei skirtingą jų situaciją, žuvininkystės regionų vystymosi politika turėtų būti plėtojama laikantis integruoto požiūrio, grindžiamo atitinkama teritorine strategija; ji turėtų būti pritaikyta konkrečiai vietai, būti kuo labiau decentralizuota, pirmenybę teikianti vietos subjektų dalyvavimui, remtis „iš apačios į viršų“ principu, sudaryti galimybes mažos apimties veiklai ir užtikrinti žymų privataus sektoriaus dalyvavimą.
- (34) Teikdamas techninę paramą, EŽF turėtų remti vertinimus, tyrimus ir keitimąsi patirtimi, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmų programai įgyvendinti ir būtų skatinama diegti naujus paprasto ir skaidraus įgyvendinimo metodus bei praktiką.
- (35) Toks pasidalijamo valdymo būdu valstybių narių vykdomas EŽF veiklos įgyvendinimas turėtų suteikti pakankamas garantijas dėl įgyvendinimo elementų ir kokybės, veiklos rezultatų ir jų vertinimo, patikimo finansų valdymo ir jo priežiūros.
- (36) EŽF veiklos efektyvumas ir poveikis dar priklauso ir nuo patobulinto bei kruopštesnio vertinimo. Reikėtų nustatyti valstybių narių bei Komisijos atsakomybę šiuo atžvilgiu ir priemones, užtikrinančias vertinimo patikimumą.
- (37) Siekiant gerai veikiančios partnerystės ir tinkamai skatinti Bendrijos paramą, reikėtų numatyti kuo platesnį informavimą ir viešinimą. Už šią sritį ir už nuolatinę Komisijos informavimą apie taikytinas priemones turėtų būti atsakingos už paramos valdymą atsakingos institucijos.
- (38) Reikėtų veiklos atžvilgiu nustatyti viešojo įnašo ribas.
- (39) Taip pat reikėtų nustatyti EŽF įnašo ribas atsižvelgiant į bendras viešąsias išlaidas prioritетinės krypties atžvilgiu.
- (40) Siekiant užtikrinti veiksmingą ir teisingą įgyvendinimą, reikėtų nustatyti valstybių narių pareigas, susijusias su valdymo bei kontrolės sistemomis, išlaidų patvirtinimu ir Bendrijos teisės aktų pažeidimų ar nesilaikymo prevencija, nustatymu ir atitaisymu. Valdymo ir kontrolės srityje ypač būtina nustatyti sąlygas, kurių laikydamosi valstybės narės suteiktų garantijas, kad sistemos yra taikomos ir veikia tinkamai.
- (41) Valstybės narės turėtų patvirtinti tinkamas priemones, užtikrinančias, kad tinkamai veiktų valdymo ir kontrolės sistemos. Tuo tikslu kiekvienai veiksmų programai turėtų būti paskirta valdymo institucija, sertifikavimo institucija bei audito institucija, ir turėtų būti nustatyta jų atsakomybė. Minima atsakomybė pirmiausia turėtų būti siejama su patikimu finansiniu įgyvendinimu, vertinimo organizavimu, išlaidų tvirtinimu, auditu ir Bendrijos teisės aktų laikymusi. Reikėtų numatyti reguliarius Komisijos ir atitinkamų nacionalinių institucijų susitikimus paramos stebėsenos klausimais.

- (42) Reikėtų nustatyti, kad stebėsenos komitetas yra valstybės narės paskirta institucija, užtikrinanti veiksmų programos įgyvendinimo kokybę.
- (43) Rodikliai ir įgyvendinimo ataskaitos yra ypač svarbūs stebėsenai, ir turėtų būti geriau apibrėžti, siekiant pateikti patikimą informaciją apie veiksmų programos įgyvendinimo eigą bei kokybę.
- (44) Nepažeidžiant Komisijos įgaliojimų finansinės kontrolės srityje, valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas šioje srityje turėtų būti stiprinamas.
- (45) Įsipareigojimus ir mokėjimus reglamentuojančias taisykles bei procedūras reikėtų supaprastinti taip, kad būtų užtikrintas nuolatinis grynųjų pinigų srautas. Išankstinis 7 % įnašo finansavimas iš EŽF padėtų pagreitinti veiksmų programos įgyvendinimą.
- (46) Be galimybės sustabdyti mokėjimus nustačius rimtus valdymo ir kontrolės sistemų trūkumus, turėtų būti taikomos priemonės, leidžiančios įgaliotam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui nutraukti mokėjimus, jei yra įrodymų, kad esama didelių patikimo šių sistemų veikimo trūkumų arba leidžiančios Komisijai atlikti atskaitymą iš mokėjimų, jei atitinkama valstybė narė neįvykdė visų likusių priemonių, numatytų korekciniam veiksmų plane.
- (47) Kad būtų užtikrintas Bendrijos lėšų patikimas valdymas, turėtų būti patobulintas išlaidų prognozavimas ir darymas. Dėl to valstybės narės turėtų reguliariai siųsti Komisijai savo prognozes, kaip bus naudojamos Bendrijos lėšos, ir jeigu finansinių įsipareigojimų įgyvendinimas vėluoja, avansas turėtų būti grąžintas, o įsipareigojimai automatiškai panaikinti.
- (48) Užbaigimo procedūros turėtų būti supaprastintos suteikiant galimybę to pageidaujančioms valstybėms narėms pagal savo pasirinktą grafiką iš dalies užbaigti veiksmų programą atsižvelgiant į įvykdytus veiksmus. Tam turėtų būti nustatytas tinkamas pagrindas.
- (49) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾ 4 straipsnyje nustatytą valdymo procedūrą. Tačiau tam tikrais atvejais ir siekiant efektyvumo tinkamiausia procedūra yra minėtojo sprendimo 3 straipsnyje nustatyta patariamoji procedūra.

- (50) Turėtų būti parengtos išsamios pereinamosios nuostatos, kurios leistų rengti naujas programas vos tik šiam reglamentui įsigaliojus ir užtikrintų, kad parama valstybėms narėms nebūtų nutraukta laukiant, kol pagal šį reglamentą bus patvirtinta veiksmų programa,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR BENDROSIOS PARAMOS TEIKIMO TAISYKLĖS

I SKYRIUS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiuo reglamentu įsteigiamas Europos žuvininkystės fondas (toliau – EŽF) ir apibrėžiama Bendrijos paramos žuvininkystės sektoriaus, žuvininkystės regionų ir žvejybos vidaus vandenyse tvariam vystymuisi sistema.

2 straipsnis

Geografinė taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatytos priemonės taikomos visoje Bendrijos teritorijoje.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, IV antraštinės dalies IV skyriuje numatytos paramos, susijusios su žuvininkystės regionų tvariu vystymusi, reikalavimus atitinkančius regionus valstybės narės atrenka vadovaujamosios 43 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytais kriterijais.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- a) „žuvininkystės sektorius“ – ūkio sektorius, apimantis visas su žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamyba, perdirbimu ir rinkodara susijusias veiklos rūšis;
- b) „žvejys“ – asmuo, kuris užsiima profesionalia žvejyba veikiančiame žvejybos laive, kaip pripažįsta valstybė narė;
- c) „žvejybos laivas“ – laivas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 3 straipsnio c punkte;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- d) „akvakultūra“ – vandens organizmų auginimas arba veisimas taikant metodus, kuriais siekiama padidinti tokių organizmų gamybą palyginus su jų gamyba natūraliomis sąlygomis; organizmai visą auginimo arba veisimo laiką iki pat produkcijos gavimo lieka fizinio ar juridinio asmens nuosavybe;
- e) „žuvininkystės regionas“ – regionas su jūros ar ežero pakrante arba tvenkiniais ar upės žiotimis, kuriame daug žmonių dirba žuvininkystės sektoriuje;
- f) „mikroįmonė, mažoji ir vidutinė įmonė“ – mikroįmonė, mažoji arba vidutinė įmonė, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžimo ⁽¹⁾;
- g) „veiksmų programa“ – valstybės narės parengtas bei Komisijos patvirtintas bendrasis dokumentas, kuriame pateikiamas nuoseklios prioritėtinės kryptys, kurių tikslai pasiekiami pasitelkiant pagalbą iš EŽF;
- h) „programavimas“ – keliais etapais vykstantis organizavimo, sprendimų priėmimo ir finansavimo procesas, skirtas Bendrijos ir valstybių narių bendriesiems veiksams įgyvendinti per kelerius metus, kad būtų pasiekti prioritėtiniai EŽF tikslai;
- i) „prioritėtinė kryptis“ – vienas veiksmų programos prioritėtų, kurį sudaro tarpusavyje susijusios priemonės ir konkretūs kiekybiškai įvertinami tikslai;
- j) „priemonė“ – veiksmai, kuriais siekiama įgyvendinti prioritėtinę kryptį;
- k) „veiksmas“ – pagal stebėsenos komiteto nustatytus kriterijus atrenkamas ir vieno ar daugiau paramos gavėjų įgyvendinamas projektas, sudarantis sąlygas pasiekti prioritėtinės krypties, su kuria jis yra susijęs, tikslus;
- l) „paramos gavėjas“ – fizinis arba juridinis asmuo, galiausiai gaunantis viešąją pagalbą;
- m) „viešosios išlaidos“ – bet kuris viešasis įnašas į veiksmų finansavimą iš valstybės, regioninės ir vietos valdžios institucijų biudžeto, Europos Bendrijų biudžeto, taip pat kitos panašios išlaidos. Bet kuris įnašas į veiksmų finansavimą iš viešosios teisės reguliuojamų įstaigų, biudžeto arba vienos ar kelių regionų ar vietos valdžios institucijų arba viešosios teisės reguliuojamų įstaigų susivienijimų, veikiančių pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽²⁾, biudžeto laikomas viešuoju įnašu;
- n) „Konvergencijos tikslas“ – veiksmų, skirtų mažiausiai išsivysčiusioms valstybėms narėms ir regionams, tikslas pagal 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 ⁽³⁾;
- o) „Ne konvergencijos tikslas“ – tikslas, taikomas valstybėms narėms ir regionams, neatitinkantiems paramos reikalavimų pagal Konvergencijos tikslą, kaip apibrėžta n punkte;
- p) „tarpinė institucija“ – bet kuri valstybinė ar privati įstaiga arba tarnyba, kuri yra pavaldi vadovaujantiesiems arba tvirtinantiems institucijai, arba kuri šios institucijos vardu atlieka funkcijas, susijusias su veiksmus įgyvendinančiais paramos gavėjais;
- q) „pažeidimas“ – Bendrijos teisės aktų nuostatų pažeidimas, susijęs su ūkio subjekto veiksmais ar neveikimu, kai dėl nepagrįstų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto išlaidų padaroma arba gali būti padaryta žala bendrajam biudžetui.

II SKYRIUS

Tikslai ir uždaviniai

4 straipsnis

Tikslai

EŽF paramos teikimo tikslai yra šie:

- a) remti bendrą žuvininkystės politiką, siekiant užtikrinti gyvųjų vandens išteklių naudojimą ir remti akvakultūrą, užtikrinant ekonominį, aplinkos ir socialinį tvarumą;
- b) skatinti tvarią išteklių ir Bendrijos žvejybos laivyno žvejybos pajėgumų pusiausvyrą;
- c) skatinti tvarų vidaus vandenų žvejybos vystymąsi;
- d) didinti veikiančių struktūrų konkurencingumą ir ekonomiškai gyvybingų žuvininkystės sektoriaus įmonių vystymąsi;
- e) skatinti aplinkos ir gamtos išteklių apsaugą ir gerinimą, kai tai susiję su žuvininkystės sektoriumi;

⁽¹⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

⁽²⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

⁽³⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

f) skatinti tvarų vystymąsi ir gerinti gyvenimo kokybę regionuose, kuriuose plėtojama žuvininkystės sektoriaus veikla;

g) skatinti moterų ir vyrų lygybę plėtojant žuvininkystės sektorių ir žuvininkystės regionus.

5 straipsnis

Uždaviniai

EŽF teikia paramą žuvininkystės sektoriui. Pagal šį reglamentą įgyvendinamos priemonės padeda siekti Sutarties 33 straipsnyje nustatytų bendrųjų tikslų ir tikslų, kurie įeina į bendrą žuvininkystės politiką. Prireikus jos papildo kitas Bendrijos priemones ir politikos kryptis.

III SKYRIUS

Paramos teikimo principai

6 straipsnis

Papildomumas, suderinamumas ir atitiktis

1. EŽF teikia paramą, kuri papildo nacionalinius, regioninius ir vietos veiksmus, į juos integruojant Bendrijos prioritetus.

2. Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad EŽF parama būtų suderinta su Bendrijos politikos kryptimis, prioritetais ir veikla bei papildytų kitas Bendrijos finansines priemones. Šis suderinamumas ir papildomumas visų pirma nurodomas veiksmų programoje.

3. EŽF finansuojami veiksmai atitinka Sutarties ir pagal ją priimtų aktų nuostatas.

4. Pagal atitinkamą savo atsakomybę Komisija ir valstybės narės užtikrina EŽF, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), įsteigto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1290/2005⁽¹⁾, Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo (ESF), Sanglaudos fondo (SF) ir kitų Bendrijos finansinių instrumentų teikiamos paramos koordinavimą.

5. EŽF finansuojamais veiksmais nedidindamos žvejybos pastangos.

(1) 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, 2005 8 11, p. 1).

7 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies, valstybių narių žuvininkystės sektoriaus įmonėms teikiama pagalbai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

2. Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių finansiniams įnašams ir veiksmais, kuriuos bendrai finansuoja EŽF ir kurie sudaro veiksmų programos dalį.

3. Nacionalinės nuostatos, nustatančios viešąjį finansavimą, kuriam netaikomos šio reglamento nuostatos dėl 2 dalyje numatytų finansinių įnašų, remiantis 1 dalimi laikomos visuma.

8 straipsnis

Partnerystė

1. EŽF tikslų siekiama glaudžiai bendradarbiaujant Komisijai ir valstybei narėi (toliau – partnerystė). Valstybė narė, laikydamasi nacionalinių taisyklių ir praktikos, nustato partnerystę su savo paskirtomis institucijomis ir įstaigomis, pavyzdžiui:

a) kompetentingomis regioninėms, vietos ir kitomis valdžios institucijomis;

b) ekonominiais ir socialiniais partneriais;

c) bet kuriomis kitomis atitinkamomis įstaigomis.

2. Valstybės narės nustato plataus pobūdžio veiksmingą visų atitinkamų įstaigų dalyvavimą pagal nacionalines taisykles ir praktiką, atsižvelgdama į būtinybę skatinti moterų ir vyrų lygybę bei tvarų vystymąsi integruojant aplinkos apsaugą ir jos gerinimą.

3. Partnerystė įgyvendinama visiškai laikantis kiekvienos partnerių kategorijos, kaip nurodyta 1 dalyje, institucinių, teisinių ir finansinių įgaliojimų.

4. Partnerystė apima veiksmų programos rengimą, įgyvendinimą, stebėseną ir vertinimą. Valstybės narės į įvairius programavimo etapus per nustatytą laiką įtraukia visus atitinkamus partnerius.

5. Kiekviena valstybė narė surengia konsultaciją dėl nacionalinio strateginio plano laikydamasi, jos nuomone, tinkamiausių išsamių taisyklių.

9 straipsnis

Proporcingumas

1. Už veiksmų programos įgyvendinimą yra atsakinga valstybė narė. Ši atsakomybė įgyvendinama atitinkamu teritoriniu lygiu pagal kiekvienai valstybei narei būdingus institucinius sutvarkymus ir šį reglamentą.

2. Komisijos ir valstybių narių naudojamos priemonės gali skirtis priklausomai nuo bendros veiksmų programai skirtų viešųjų išlaidų sumos. Šie skirtumai ypač būdingi vertinimo, kontrolės priemonėms, Komisijos dalyvavimui 63 straipsnyje numatytame stebėsenos komitete ir veiksmų programų įgyvendinimo metinėms ataskaitoms.

10 straipsnis

Pasidalijamasis valdymas

1. EŽF skirtas Bendrijos biudžetas vykdomas pasidalijamojo valstybių narių ir Komisijos valdymo sąlygomis pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾ 53 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus šio reglamento 46 straipsnio 1 dalyje nurodytą techninę paramą, kurią Komisija vykdo tiesioginio valdymo sąlygomis.

Patikimo finansų valdymo principas taikomas pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 48 straipsnio 2 dalį.

2. Komisija savo pareigą vykdyti Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą atlieka šiais būdais:

- a) Komisija 70 ir 73 straipsniuose nustatyta tvarka tikrina, ar valstybėse narėse yra įdiegtos ir ar tinkamai veikia valdymo ir kontrolės sistemos;
- b) Komisija pagal 88 ir 89 straipsnius nutraukia arba sustabdo visus mokėjimus arba jų dalį, jei nacionalinės valdymo ir kontrolės sistemos neveikia, ir 98 bei 99 straipsniuose nustatyta tvarka atlieka kitą reikalingą finansinę korekciją;
- c) Komisija tikrina, kaip padengiamas išankstinis finansavimas ir pagal 81 straipsnio 2 dalį ir 90–94 straipsnius automatiškai panaikina biudžetinius įsipareigojimus.

3. Paramai iš EŽF taikomos Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 antros dalies II antraštinės dalies nuostatos.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

11 straipsnis

Moterų ir vyrų lygybė

Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad moterų ir vyrų lygybė bei lyčių požiūrio integracija būtų skatinama vykdant įvairius EŽF veiklos įgyvendinimo etapus, įskaitant rengimo, įgyvendinimo, stebėsenos ir vertinimo etapus.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų skatinami veiksmai, didinantys moterų vaidmenį žuvininkystės sektoriuje.

IV SKYRIUS

Bendrosios finansinės nuostatos

12 straipsnis

Lėšos ir jų koncentravimas

1. 2007–2013 m. EŽF lėšos įsipareigojimams įvykdyti sudaro 3 849 mln. EUR 2004 m. kainomis, remiantis I priede pateiktu metiniu paskirstymu.

2. 0,8 % 1 dalyje nurodytų lėšų skiriama Komisijai – techninei paramai, kaip apibrėžta 46 straipsnio 1 dalyje.

3. 1 dalyje nurodytos sumos programavimo ir vėlesnio įtraukimo į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą tikslais indeksuojamos 2 % per metus.

4. 1 dalyje numatytos ir pagal 2 dalį nepaskirstytos biudžeto lėšos paskirstomos taip, kad žymi jų dalis tektų regionams, kurie turi teisę pagal Konvergencijos tikslą.

13 straipsnis

Maksimali perduodamų lėšų riba

1. Siekiant prisidėti prie sanglaudai skirtų lėšų tinkamo sutelkimo mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose bei valstybėse narėse ir vidutinio pagalbos vienam gyventojui intensyvumo skirtumų, atsirandančių dėl ribų nustatymo, sumažinimo, nustatoma ši maksimali kiekvienai atskirai valstybei narei iš 2 dalyje nurodytų fondų pagal šį reglamentą perduodamų lėšų suma:

— valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. nesiekia 40 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,7893 % jų BVP,

— valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 40 %, bet nesiekia 50 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,7135 % jų BVP,

- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 50 %, bet nesiekia 55 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,6188 % jų BVP,
- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 55 %, bet nesiekia 60 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,5240 % jų BVP,
- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 60 %, bet nesiekia 65 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,4293 % jų BVP,
- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 65 %, bet nesiekia 70 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,3346 % jų BVP,
- valstybėms narėms, kurių vidutinės BNP vienam gyventojui (išreikštos PGS) 2001–2003 m. sudaro arba viršija 70 %, bet nesiekia 75 % 25 ES valstybių narių vidurkio: 3,2398 % jų BVP,
- po to maksimali perduodamų lėšų suma mažinama 0,09 BVP procentinio punkto kiekvienam 2001–2003 m. BNP (išreikštų PGS) vienam gyventojui vidurkio padidėjimui 5 procentiniais punktais palyginti su 25 ES valstybių narių vidurkiu.

2. 1 dalyje nurodytos aukščiausios ribos apima bendrą metinę asignavimų sumą iš EŽF, skiriamą bet kuriai valstybei narei pagal šį reglamentą, ir iš ERPF, ESF ir Sanglaudos fondo pagal Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, įskaitant įnašą iš ERPF, skirtą Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės ir Pasirengimo narystei paramos priemonės tarpvalstybinio taikymo finansavimui, ir iš EŽŪFKP panaudojant Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Orientavimo skyriaus lėšas.

3. Komisijos atliekami BVP apskaičiavimai bus grindžiami statistiniais duomenimis, paskelbtais 2005 m. balandžio mėn. Komisijos 2005 m. balandžio mėn. prognozuotos individualios šalių BVP augimo normos 2007–2013 m. bus taikomos kiekvienai valstybei narei atskirai.

14 straipsnis

Finansinis paskirstymas

Komisija kasmet preliminariai paskirsto valstybėms narėms 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui turimus asignavimus įsipareigojimams, ir atskiria Konvergencijos tikslui skirtą dalį atsižvelgdama į šiuos objektyvius kriterijus:

- a) valstybės narės žuvininkystės sektoriaus dydį,

- b) žvejybos pastangų reguliavimo poreikių apimtį

ir

- c) užimtumo žuvininkystės sektoriuje lygį, taip pat atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes ir

poreikius bei ankstesnius asignavimus įsipareigojimams.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

STRATEGINIS POŽIŪRIS

I SKYRIUS

Nacionalinis strateginis planas

15 straipsnis

Nacionalinis strateginis planas

1. Po atitinkamų konsultacijų su partneriais kiekviena valstybė narė patvirtina nacionalinį strateginį planą žuvininkystės sektoriui ir pateikia jį Komisijai ne vėliau nei pateikdama veiksmų programą.

Nacionalinis strateginis planas aptariamasis valstybės narės ir Komisijos dialogo metu.

2. Nacionaliniame strateginiame plane, kai taikoma valstybei narei, glaudai apibūdinami visi bendros žuvininkystės politikos aspektai, nustatomi jos prioritetai, tikslai, numatomi reikalingi viešieji finansiniai ištekliai ir įgyvendinimo terminai, visų pirma atsižvelgiant į strategiją dėl:

- a) Bendrijos žvejybos laivyno valdymo ir pritaikymo, visų pirma dėl žvejybos pastangų ir pajėgumų reguliavimo atsižvelgiant į žuvų išteklių plėtotę, aplinką tausojančių žvejybos metodų skatinimo ir tvaraus žvejybos veiklos vystymosi;
- b) tvaraus akvakultūros sektoriaus vystymosi;
- c) tvaraus žuvininkystės ir akvakultūros produktų perdirbimo ir pardavimo vystymosi;
- d) tvaraus vidaus vandens žvejybos vystymosi;
- e) tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi, įskaitant kriterijus, skirtus prioritetiniams regionams nustatyti;
- f) žuvininkystės sektoriaus konkurencingumo, įskaitant jo struktūros, organizavimo ir darbo aplinkos gerinimą;

g) žmogiškųjų išteklių žuvininkystės sektoriuje išsaugojimo visų pirma tobulinant profesinius gebėjimus, užtikrinant tvarų užimtumą, gerinant moterų padėtį ir didinant jų vaidmenį;

h) vandens aplinkos apsaugos ir jos gerinimo, kai tai susiję su žuvininkystės sektoriumi.

3. Be to, nacionaliniame strateginiame plane, kai taikoma valstybei narei, pateikiama atitinkama papildoma informacija apie prioritetus, tikslus, reikalingus viešuosius finansinius išteklius ir terminus, visų pirma atsižvelgiant į strategiją dėl:

a) žvejybos veiklos tikrinimui ir kontrolei bei duomenų ir informacijos apie bendrą žemės ūkio politiką rinkimui keliamų reikalavimų įgyvendinimo;

b) žuvininkystės produktų tiekimo ir žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse vystymo.

II SKYRIUS

Tolesni strateginiai veiksmai

16 straipsnis

Strateginiai debatai

1. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. Komisija surengia debatus su valstybėmis narėmis apie nacionalinių strateginių planų turinį ir jų įgyvendinimo pažangą, remdamasi valstybių narių pateikta rašytine informacija, siekdama skatinti, kad valstybės narės keistųsi geriausia praktika.

2. Komisija informuoja Europos Parlamentą, Tarybą, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą ir Regionų komitetą apie 1 dalyje nurodytų debatų rezultatus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PROGRAMAVIMAS

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos dėl EŽF

17 straipsnis

Veiksmų programos rengimas ir tvirtinimas

1. Kiekviena valstybė narė parengia EŽF bendrai finansuojamų politikos krypčių ir prioritetų įgyvendinimo veiksmų programą. Veiksmų programa turi atitikti nacionalinį strateginį planą.

2. EŽF veikla vykdoma vykdant vieną bendrą veiksmų programą kiekvienoje valstybėje narėje atsižvelgiant į tos valstybės narės nacionalinę struktūrą.

3. Valstybė narė parengia veiksmų programą, išsamiai ją aptarusi su regioniniais, vietos, ekonominiais ir socialiniais partneriais žuvininkystės sektoriuje bei visomis kitomis atitinkamomis įstaigomis, atsižvelgusi į savo nacionalinę struktūrą ir 8 straipsnyje numatytą partnerystę.

4. Valstybė narė pasiūlymą dėl veiksmų programos, apimančios visas 20 straipsnyje nurodytas sudedamąsias dalis, Komisijai pateikia laiku, kad būtų galima kuo greičiau ją patvirtinti.

5. Komisija, atsižvelgdama į 48 straipsnyje nurodytą *ex ante* vertinimą, įvertina siūlomą veiksmų programą, kad nustatytų, ar ja siekiama 4 straipsnyje nustatytų tikslų, laikomasi 19 straipsnyje išdėstytų pagrindinių principų ir atitinkamos nacionalinio strateginio plano dalies.

Jeigu Komisija per du mėnesius nuo pasiūlytos veiksmų programos gavimo nusprendžia, kad programa neatitinka 4 straipsnyje nustatytų tikslų, 19 straipsnyje išdėstytų pagrindinių principų arba atitinkamos nacionalinio strateginio plano dalies, ji gali paprašyti valstybę narę pateikti visą būtina papildomą informaciją ir prirėikus atitinkamai pataisyti siūlomą programą.

6. Po to valstybė narė pateikia savo veiksmų programą Komisijai, kuri kiek galima greičiau, bet ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo jos pateikimo, priima ją patvirtinančią sprendimą.

18 straipsnis

Veiksmų programos trukmė ir peržiūra

1. Veiksmų programa apima laikotarpį nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2. Veiksmų programą galima dar kartą nagrinėti tada, kai kyla didelių jos įgyvendinimo sunkumų, žymių strateginių pakeitimų arba siekiant patikimo valdymo, ir, jei būtina, peržiūrėti likusiam laikotarpiui valstybės narės arba Komisijos iniciatyva, sutikus susijusiai valstybei narei ir pritarus 63 straipsnyje nurodytam stebėsenos komitetui.

Peržiūrint programą visų pirma atsižvelgiama į tarpinį vertinimą, metines ataskaitas dėl įgyvendinimo bei metinį nagrinėjimą, atitinkamai numatytus 49, 67 ir 69 straipsniuose bei svarbius bendros žuvininkystės politikos pokyčius.

3. Komisija priima sprendimą dėl prašymų peržiūrėti veiksmų programą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per du mėnesius nuo valstybės narės prašymo pateikimo dienos su sąlyga, kad peržiūrėtos veiksmų programos turinys atitiktų 20 straipsnį. Išsamios taisyklės apibrėžiamos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

19 straipsnis

Pagrindiniai veiksmų programos principai

Rengdamos 17 straipsnyje numatytą veiksmų programą ir ją įgyvendindamos valstybės narės atsižvelgia į šiuos pagrindinius principus:

- a) bendros žuvininkystės politikos ir nacionalinio strateginio plano principų suderinamumas siekiant visų pirma užtikrinti stabilią ir ilgalaikę žvejybos pajėgumų ir žvejybos galimybių pusiausvyrą;
- b) ekonominės veiklos, darbo vietų ir žmogiškųjų išteklių darnios, subalansuotos ir tvaraus vystymosi skatinimas bei aplinkos saugojimas ir gerinimas;
- c) atitinkamas turimų finansinių lėšų prioritetinėms kryptims paskirstymas ir visų pirma, kai tinka, tinkamo veiksmų pagal IV antraštinės dalies I skyrių finansavimo lygio nustatymas (1 prioritetinė kryptis: Bendrijos žvejybos laivyno pritaikymo priemonės);
- d) veiksmų, kuriais siekiama įgyvendinti Lisabonos strategiją, skatinimas.

Skatinami veiksmai, kuriais siekiama tvaraus užimtumo lygio žuvininkystės sektoriuje, visų pirma gerinant darbo vietų kokybę, sudarant galimybes jaunimui įgyti profesiją ir skatinant inovacijas visame sektoriuje;

- e) veiksmų, kuriais siekiama įgyvendinti Geteborgo strategiją, visų pirma tuos, kurie stiprina žuvininkystės sektoriaus aplinkosaugos aspektą, skatinimas;

Skatinami veiksmai, kuriais siekiama sumažinti veiklos žuvininkystės sektoriuje poveikį aplinkai ir skatinti ekologinius gamybos metodus;

- f) situacijos, susijusios su žmogiškaisiais išteklių žuvininkystės sektoriuje, gerinimas veiksmais, kurių tikslas – tobulinti profesinius gebėjimus ir didinti jų įvairovę, plėtoti mokymąsi visą gyvenimą ir gerinti darbo sąlygas bei saugą;

- g) didelę pridėtinę vertę turinčių veiksmų skatinimas vystant inovacinius gebėjimus, suteikiančius aukštos kokybės standartus ir tenkinančius vartotojų poreikius, susijusius su žuvininkystės ir akvakultūros produktais.

Skatinami veiksmai, kuriais siekiama didinti aplinkai nekenkiančių gamybos metodų skaidrumą vartotojams;

- h) prisidėjimas prie žuvininkystės ir akvakultūros produktų geresnio tiekimo į Bendrijos rinką ir tvaraus jos vystymosi;
- i) lyčių pusiausvyros žuvininkystės sektoriuje įvairiais veiksmų programos įgyvendinimo etapais, vykdamas veiksmus, kuriais visų pirma siekiama sumažinti lyčių atskyrimą darbo rinkoje, skatinimas;
- j) integruoto tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi skatinimas remiant esamus pajėgumus ir gerinant gyvenimo kokybę;
- k) kai susiję, institucinių ir administracinių gebėjimų tobulinimas siekiant gero bendros žuvininkystės politikos valdymo ir veiksmingo veiksmų programos įgyvendinimo.

20 straipsnis

Veiksmų programos turinys

1. Veiksmų programą sudaro:
 - a) paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių politikos sričių situacijos stipriųjų ir silpnųjų pusių apibūdinimas;
 - b) pasirinktų prioritetinių kryptių apibūdinimas ir pagrindimas atsižvelgiant į atitinkamą nacionalinio strateginio plano dalį ir 19 straipsnyje išdėstytus pagrindinius principus, taip pat numatomas poveikis, atsirandantis dėl 48 straipsnyje nurodyto *ex ante* vertinimo;
 - c) kiekvienai prioritetinei kryptiai nustatyti konkretūs tikslai. Tie tikslai, kai tai įmanoma, įvertinami kiekybiškai naudojant ribotą rodiklių skaičių ir atsižvelgiant į proporcingumo principą. Remiantis tais rodikliais, turi būti įmanoma įvertinti pažangą, lyginant ją su pradine situacija, ir kiekvienai prioritetinei kryptiai nustatytų konkrečių tikslų veiksmingumą;
 - d) trumpas pagrindinių priemonių, skirtų prioritetinėms kryptims įgyvendinti, apibūdinimas;

e) prirėikus informacija apie EŽŪFKP, struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo priemonių papildomumą;

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PRIORITETINĖS KRYPTYS

f) finansavimo planas, susidedantis iš dviejų lentelių, kurių kiekvienoje, kai tinka, atskirai nurodomi Konvergencijos tikslui ir Ne konvergencijos tikslui skirti asignavimai:

I SKYRIUS

I prioritėtinė kryptis: Bendrijos žvejybos laivyno pritaikymo priemonės

i) lentelė, kurioje pateikiamas bendros finansinių asignavimų sumos, skiriamos kaip EŽF parama, paskirstymas kiekvieniems metams;

21 straipsnis

Taikymo sritis

ii) lentelė, kurioje visam programavimo laikotarpiui ir kiekvienai prioritėtinei krypčiai nurodoma finansinio asignavimo suma, kurią numatoma skirti kaip Bendrijos paramą, nacionaliniai valstybių finansiniai įnašai, EŽF įnašo dydis kiekvienai prioritėtinei krypčiai ir techninei paramai skirta suma;

EŽF parama, skirta Bendrijos žvejybos laivyno pritaikymui, apima:

g) veiksmų programos įgyvendinimo nuostatos, apimančios:

a) viešąją pagalbą žvejybos laivų savininkams ir žvejams, kuriems turėjo įtakos žvejybos pastangų reguliavimo planai, kai jie yra šių priemonių dalis:

i) 58 straipsnyje numatytų subjektų skyrimą, kurį atlieka valstybė narė;

i) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 5 straipsnyje nurodytų atkūrimo planų;

ii) atitinkamai 63 numatytų vertinimo ir stebėsenos sistemų ir 63 straipsnyje numatyto stebėsenos komiteto sudėties apibūdinimą;

ii) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 7 ir 8 straipsniuose nurodytų nepaprastųjų priemonių;

iii) informaciją apie kompetentingą įstaigą, kuri priima Komisijos ir įstaigos arba įstaigų, atsakingų už mokėsimų vykdymą paramos gavėjams, mokėjimus;

iii) neatnaujinus Bendrijos ir trečiosios šalies žvejybos susitarimo arba labai sumažinus tarptautiniame ar kitame susitarime numatytas žvejybos galimybes;

iv) finansinių srautų mobilizavimo ir judėjimo procedūrų apibrėžimą jų skaidrumui užtikrinti;

iv) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 6 straipsnyje nurodytų valdymo planų;

v) veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti informavimą apie veiksmų programą ir jos viešumą, kaip nurodyta 51 straipsnyje;

v) Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 9 ir 10 straipsniuose nurodytų priemonių;

vi) keitimosi kompiuteriniais duomenimis procedūrų, dėl kurių susitarė Komisija ir valstybės narės, kad būtų įvykdyti šiame reglamente nustatyti mokėjimo, stebėsenos ir vertinimo reikalavimai, aprašymą;

vi) nacionalinių veiklos nutraukimo planų, kurie yra Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11–16 straipsniuose nustatytų įpareigojimų dėl Bendrijos žvejybos laivyno pajėgumų reguliavimo dalis;

h) informacija apie 8 straipsnio taikymą.

b) viešąją pagalbą laikinam žvejybinės veiklos nutraukimui, nurodytam 24 straipsnio 1 dalies vii papunktyje;

2. Savo veiksmų programoje valstybė narė nustato kiekvienos IV antraštinėje dalyje numatytos prioritėtinės krypties taikymo sąlygas ir procedūras. Visų pirma programoje aiškiai nurodomas kiekvienos numatytos prioritėtinės krypties tikslas.

c) investicijas į žvejybos laivus ir selektyvumą pagal 25 straipsnio nuostatas;

d) viešąją pagalbą mažos apimtios priekrantės žvejybai pagal 26 straipsnį;

- e) Bendrijos žvejybos laivyno administracijai skirtą socialinio ir ekonominio pobūdžio kompensavimą pagal 27 straipsnį;
- f) viešąją pagalbą vykdant pagalbos ir restruktūrizavimo planus, laikantis Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ⁽¹⁾.

22 straipsnis

Žvejybos pastangų reguliavimo planų turinys

1. Kiekviena valstybė narė savo nacionaliniame strateginiame plane nustato žvejybos pastangų reguliavimo politiką, kad įvykdytų Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 11 straipsnio 1 dalyje nustatytus išipareigojimus. Ji teikia pirmenybę 21 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytų veiksmų finansavimui.
2. Į žvejybos pastangų reguliavimo planus galima įtraukti visas šiame skyriuje numatytas atitinkamas priemones.
3. 21 straipsnio a punkto i, ii ir iv papunkčiuose nurodytais atvejais valstybės narės patvirtina žvejybos pastangų reguliavimo planus per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo priimtas Tarybos ar Komisijos sprendimas.

21 straipsnio a punkto iii papunktyje nurodytais atvejais valstybės narės patvirtina žvejybos laivams ir žvejams taikomus žvejybos pastangų reguliavimo planus per šešis mėnesius nuo Komisijos pranešimo gavimo dienos.

4. 67 straipsnyje nurodytose metinėse ir galutinėse įgyvendinimo ataskaitose valstybės narės kiekvienais metais nurodo žvejybos pastangų reguliavimo planų įgyvendinimo rezultatus. Šie rezultatai įvertinami taikant atitinkamus veiksmų programose apibrėžtus rodiklius.

23 straipsnis

Viešoji pagalba žvejybinės veiklos nutraukimui visam laikui

1. EŽF prisideda prie žvejybos laivų žvejybos veiklos nutraukimo visam laikui finansavimo, jei toks nutraukimas yra 21 straipsnio a punkte nurodyto žvejybos pastangų reguliavimo plano dalis. Visam laikui žvejybos laivo žvejybos veikla gali būti nutraukta tik:
- a) atiduodant žvejybos laivą į metalo laužą;
- b) laivą, plaukiojantį su valstybės narės vėliava ir registruotą Bendrijoje, perorientuojant kitai ne žvejybos veiklai;

⁽¹⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

- c) laivą panaudojant dirbtinių rifų sukūrimo tikslais. Valstybės narės užtikrina, kad prieš vykdant tokius veiksmus būtų atliekamas poveikio aplinkai įvertinimas ir kad padėtų siekti 38 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų tikslų.

Žvejybos laivų savininkams mokama viešoji pagalba visam laikui nutraukus žvejybinę veiklą taikoma laivo žvejybos pajėgumams, o atitinkamais atvejais – su jais susijusioms žvejybos licencijoms.

2. Žvejybos laivų žvejybos veiklos visam laikui nutraukimas planuojamas nacionaliniuose veiklos nutraukimo planuose, kurie vykdomi ne ilgiau kaip dvejus metus nuo jų įsigaliojimo dienos.
3. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas žvejybos pastangų reguliavimo planų įgyvendinimui, valstybės narės gali skelbti viešus kvietimus teikti paraiškas konkursams arba pasiūlymus.

Atsižvelgdamos į geriausių išlaidų ir efektyvumo santykį, valstybės narės taip pat gali nustatyti viešosios pagalbos dydį pagal šiuos objektyvius kriterijus:

- a) nacionalinėje rinkoje užregistruotą žvejybos laivo kainą arba jo draudimo vertę;
- b) žvejybos laivo apyvartą;
- c) žvejybos laivo amžių ir jo talpą, išreikštą GT, arba variklio galią, išreikštą kW.

24 straipsnis

Viešoji pagalba laikinam žvejybinės veiklos nutraukimui

1. 2007–2013 m. laikotarpiu EŽF gali prisidėti prie žvejams ir žvejybos laivų savininkams dėl žvejybos veiklos laikino nutraukimo skirtų pagalbos priemonių finansavimo ne ilgesniam kaip:
- i) 12 mėnesių laikotarpiui, kuris gali būti pratęsiamas iki 12 mėnesių, įgyvendinant 21 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytus žvejybos pastangų reguliavimo planus;
- ii) trijų mėnesių laikotarpiui Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 8 straipsnyje nurodytų valstybių narių nepaprastųjų priemonių atveju, įgyvendinant 21 straipsnio a punkto ii papunktyje nurodytus žvejybos pastangų reguliavimo planus;

- iii) šešių mėnesių laikotarpiui Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 7 straipsnyje nurodytų Komisijos nepaprastųjų priemonių atveju, įgyvendinant 21 straipsnio a punkto ii papunktyje nurodytus žvejybos pastangų reguliavimo planus;
- iv) ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas dar iki šešių mėnesių laikotarpio, įgyvendinant 21 straipsnio a punkto iii papunktyje nurodytus žvejybos pastangų reguliavimo planus;
- v) aštuonių mėnesių laikotarpiui, įgyvendinant 21 straipsnio a punkto iv papunktyje nurodytus žvejybos pastangų reguliavimo planus ir nacionaliniu lygiu priimtus valdymo planus pagal Bendrijos apsaugos priemones, kai tokiuose planuose numatyta palaipsniui mažinti žvejybos pastangas;
- vi) trijų mėnesių laikotarpiui, įgyvendinant 21 straipsnio f punkte nurodytus pagalbos ir restruktūrizavimo planus, skirtų pagalbos priemonių finansavimo variklių keitimo laikotarpiui;
- vii) šešių mėnesių laikotarpiui, jei įvyksta gamtinė nelaimė, valstybės narės nusprendžia nutraukti žvejybą visuomenės sveikatos sumetimais ar įvyksta kitas išskirtinis įvykis, nesusijęs su Bendrijos išteklių apsaugos priemonių vykdymu.

2. Finansinis įnašas iš EŽF 1 dalies i–vi punktuose nurodytoms priemonėms vienai valstybei narei per visą 2007–2013 m. laikotarpį negali viršyti didesnės iš šių dviejų ribinių verčių: 1 milijono EUR arba 6 % Bendrijos finansinės paramos, skirtos šiam žvejybiniam sektoriui atitinkamoje valstybėje narėje.

Tačiau šias ribines vertes galima viršyti 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

3. Skiriant išmokas arba mokėjimus pagal šį reglamentą neatšizvelgiama į pasikartojantį sezoninį žvejybos sustabdymą.

25 straipsnis

Investicijos į žvejybos laivus ir selektyvumą

1. EŽF gali prisidėti finansuojant penkerių metų senumo ar senesnių žvejybos laivų įrenginius ir modernizavimą tik šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis ir laikantis Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 III skyriaus nuostatų.

2. Tokios investicijos gali būti skirtos gerinti saugą laivuose, darbo ir higienos sąlygas, produktų kokybę, energijos vartojimo efektyvumą ir selektyvumą, su sąlyga, kad nedidindamos laivų galiamybės sugauti žuvį.

Pagalba neteikiama žvejybos laivų statybai arba triumų didinimui.

3. EŽF gali prisidėti prie variklio pakeitimo vieną kartą vienam laivui, skiriamo:

- a) laivams, kaip apibrėžta 26 straipsnio 1 dalyje, kurių naujasis variklis yra tokios pačios arba mažesnės galios kaip senas variklis;
- b) laivams, kurių bendras ilgis yra mažesnis kaip 24 metrai, išskyrus a punkte nurodytus laivus, kurių naujo variklio galia yra bent 20 % mažesnė už seno variklio galią;
- c) traleriams, kurių bendras ilgis yra didesnis kaip 24 metrai ir kurių naujojo variklio galia yra bent 20 % mažesnė nei senojo variklio; laivui taikomas 21 straipsnio f dalyje nurodytas pagalbos ir restruktūrizavimo planas bei keičiamas į mažiau kuro naudojančią žvejybos būdą.

4. 3 dalies b ir c punktuose nurodytą variklio galios sumažinimą gali pasiekti tos dalies b ir c punktuose nurodytų kiekvienos kategorijos laivų grupė.

5. 4 dalyje numatytų veiksmų įgyvendinimo sąlygos gali būti nustatomos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

6. EŽF gali prisidėti prie įrenginių ir modernizavimo darbų finansavimo:

- a) sudarydamas sąlygas laikyti laive tą laimikį, kurio nebeleidžiama išmesti;
- b) numatytus projektuose, skirtuose Tarybos ir Komisijos nustatytu laikotarpiu rengti ar bandyti naujas technines priemones;
- c) kad būtų sumažintas žvejybos poveikis neverślinėms žuvų rūšims;
- d) kad būtų sumažintas žvejybos poveikis ekosistemoms ir jūros dugniui;
- e) kad laimikis ir įrankiai būtų apsaugoti nuo laukinių plėšrūnų, įskaitant žvejybos įrankių dalių medžiagos pakeitimus, su sąlyga, kad nedidindamos žvejybos pastangos arba nedaroma įtaka žvejybos įrankių selektyvumui ir kad nustatomos visos atitinkamos priemonės siekiant apsaugoti plėšrūnus nuo fizinio žalojimo.

7. EŽF gali prisidėti prie investicijų finansavimo, siekiant užtikrinti žvejybos įrankių selektyvumą, įskaitant ne daugiau kaip du kartus daromus žvejybos įrankių pakeitimus per visą 2007–2013 m. laikotarpį su sąlyga, kad:

a) atitinkamas žvejybos laivas, kuriam poveikį turi 21 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytas žvejybos pastangų reguliavimo planas, keičia žvejybos būdą ir yra nutraukia šią žvejybą, pereidamas prie kitos žvejybos pobūdžio, kuris dėl išteklių būklės yra galimas,

arba

b) nauji žvejybos įrankiai yra selektyvesni ir atitinka pripažintus aplinkosaugos reikalavimus bei praktiką, griežtesnius už Bendrijos teisėje nustatytus reguliavimo įpareigojimus.

8. EŽF gali prisidėti finansuojant pirmą žvejybos įrankių pakeitimą:

a) siekiant užtikrinti atitiktį naujiems techniniams selektyvumo reikalavimams pagal Bendrijos teisę. Pagalba gali būti teikiama iki tos datos, kai reikalavimai tampa privalomi, arba išimties tvarka trumpu laikotarpiu po tos datos, kuri gali būti nustatyta atitinkamais Bendrijos teisės aktais;

b) kad būtų sumažintas žvejybos poveikis neveršlinėms žuvų rūšims.

26 straipsnis

Mažos apimties priekrantės žvejyba

1. Šiame straipsnyje „mažos apimties priekrantės žvejyba“ – žvejyba žvejybos laivais, kurių bendras ilgis ne didesnis kaip 12 m ir kurie nenaudoja traukiamųjų žvejybos įrankių, išvardytų 2003 m. gruodžio 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 26/2004 dėl Bendrijos žvejybos laivyno registro I priedo 3 lentelėje ⁽¹⁾.

2. Jei EŽF finansuoja priemones pagal 25 straipsnį remdamas mažos apimties priekrantės žvejybą, II priedo lentelės 2 grupėje nurodytas privačiojo sektoriaus finansinio įnašo dydis gali būti sumažinamas 20 procentinių punktų.

3. EŽF gali prisidėti finansuojant 27 straipsnyje numatytas socialines ir ekonomines priemones remdamas mažos apimties priekrantės žvejybą.

4. EŽF gali prisidėti prie išmokų mažos apimties priekrantės žvejyba besiverčiantiems žvejams ir žvejybos laivų savininkams mokėjimo, siekiant:

a) pagerinti naudojimosi tam tikrais žvejybos regionais sąlygų valdymą ir kontrolę;

b) skatinti žuvininkystės produktų gamybos, perdirbimo ir rinkodaros grandinės organizavimą;

c) skatinti savanoriškus žvejybos pastangų mažinimo veiksmus siekiant išsaugoti išteklius;

d) skatinti taikyti naujas technologijas (labiau selektyvius žvejybos būdus, nenumatytus tarp esamų Bendrijos teisėje numatytų reguliavimo įsipareigojimų, arba inovacijas, kuriomis siekiama apsaugoti įrankius ir laimikį nuo plėšrūnų), kuriomis nedidindamos žvejybos pastangos;

e) tobulinti profesinius gebėjimus ir mokymą apie saugą.

27 straipsnis

Bendrijos žvejybos laivyno valdymui skirtas socialinio ir ekonominio pobūdžio kompensavimas

1. EŽF gali prisidėti finansuojant valstybių narių siūlomas socialinio ir ekonominio pobūdžio priemones, kurios skirtos pokyčių žvejybos sektoriuje paveiktiems žvejams ir apima:

a) veiklos rūšių diversifikavimą tam, kad žvejai galėtų turėti kelias darbo vietas;

b) profesinių gebėjimų, visų pirma jaunų žvejų profesinių gebėjimų, tobulinimą;

c) profesinio perkvalifikavimo į kitas profesijas, nesusijusias su jūrų žvejyba, programas;

d) ankstyvą pasitraukimą iš žvejybos sektoriaus, įskaitant ankstyvą išėjimą į pensiją;

e) vienkartinį kompensavimą žvejams, kurie dirbo laive ne trumpiau kaip dvylika mėnesių, su sąlyga, kad žvejybos laivo, kuriame jie dirbo, žvejybinė veikla buvo galutinai nutraukta, kaip apibrėžta 23 straipsnyje. Ši kompensacija grąžinama *pro rata temporis* pagrindu, kai jos gavėjai vėl imasi žvejo darbo nepraėjus vieneriems metams nuo to laiko, kai gavo kompensaciją.

⁽¹⁾ OL L 5, 2004 1 9, p. 25.

2. EŽF gali prisidėti prie individualių išmokų jaunesniems kaip keturiasdešimties metų žvejams, kurie gali įrodyti, jog žvejais yra išdirbę ne mažiau kaip penkerius metus, arba gali įrodyti turintys atitinkamą profesinį išsilavinimą ir kurie pirmą kartą įgyja žvejybos laivo, kurio bendras ilgis yra mažesnis kaip 24 metrai, skirto žvejoti jūroje, ir kuris yra 5–30 metų senumo, nuosavybę ar jos dalį.

3. Išmoka turi neviršyti 50 000 EUR arba 15 % nuosavybės teisių įgijimo kainos.

4. 1 dalies e punkte ir 2 dalyje nustatytos sąlygos gali būti keičiamos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

II SKYRIUS

2 prioritetinga kryptis: Akvakultūra, žvejyba vidaus vandenyse, žuvininkystės ir akvakultūros produktų perdirbimas ir pardavimas

28 straipsnis

Intervencijos į akvakultūros gamybą taikymo sritis

1. Parama akvakultūros gamybos srityje gali būti teikiama tokiu būdu:

- priemonėms, susijusioms su gamybinėmis investicijomis į akvakultūrą;
- vandens aplinkos apsaugos priemonėms;
- visuomenės sveikatai skirtoms priemonėms;
- gyvūnų sveikatai skirtoms priemonėms.

2. Verslo nuosavybės teisės perdavimui Bendrijos pagalba neteikiama.

3. 1 dalyje nurodyta parama gali būti prisidedama prie mokymosi visą gyvenimą.

4. Vykdamas 29, 31 ir 32 straipsniuose numatytus veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti atitiktį Bendrijos teisėje numatytiems aplinkosaugos, žmonių ar gyvūnų sveikatos, higienos ar gyvūnų gerovės standartams, pagalba gali būti teikiama iki tos dienos, kurią tie standartai įmonėms tampa privalomi.

5. Siekdamas išvengti priešingų rezultatų, ypač pavojaus, kad bus sukurti per dideli gamybiniai pajėgumai arba kad bus padarytas neigiamas poveikis žvejybos išteklių išsaugojimo politikai, valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurti reikiami mechanizmai.

6. 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾ II priede numatytiems veiksams pagalba teikiama tik tuo atveju, jei buvo pateikta tos direktyvos IV priede nustatyta informacija.

29 straipsnis

Priemonės, susijusios su gamybinėmis investicijomis į akvakultūrą

1. EŽF gali remti investicijas į gamybos įrenginių statybą, plėtimą, įrengimą ir modernizavimą, ypač siekiant pagerinti darbo, higienos, žmonių ar gyvūnų sveikatos sąlygas ir produktų kokybę, sumažinti neigiamą ar padidinti teigiamą poveikį aplinkai. Investicijomis prisidedama prie vieno ar daugiau toliau išvardytų tikslų:

- pereiti prie naujų rūšių ir prie geras perspektyvas rinkoje turinčių rūšių auginimo;
- įdiegti akvakultūros metodus, gerokai sumažinančius neigiamą ar padidinančius teigiamą poveikį aplinkai, palyginti su įprastine praktika akvakultūros sektoriuje;
- remti tradicines akvakultūros veiklos rūšis, padedančias išsaugoti ir plėtoti ekonominę bei socialinę struktūrą ir aplinką;
- remti įrangos, kuria siekiama apsaugoti ūkius nuo laukinių plėšrūnų, įsigijimą;
- gerinti darbuotojų akvakultūros srityje darbo ir saugos sąlygas.

2. Investicinė pagalba teikiama tik:

- mikroįmonėms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms,

ir

- įmonėms, kurioms netaikomas 3 straipsnio f punkto apibrėžimas ir kurios turi mažiau nei 750 darbuotojų arba kurių apyvarta yra mažesnė nei 200 mln. EUR.

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, atokiausiuose regionuose ir nuošaliose Graikijos salose pagalba gali būti teikiama visoms įmonėms.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pirmenybė būtų teikiama mikroįmonėms ir mažosioms įmonėms.

30 straipsnis

Vandens aplinkos apsaugos priemonės

1. EŽF gali padėti suteikti kompensaciją už akvakultūros gamybos metodų, padedančių apsaugoti aplinką bei pagerinti aplinkos kokybę ir išsaugoti gamtą, naudojimą.

2. Paramos tikslas – skatinti:

- a) akvakultūros formas, apimančias aplinkos, gamtos išteklių, genetinės įvairovės apsaugą bei kokybės gerinimą ir akvakultūros zonų kraštovaizdžio bei tradicinių ypatybių valdymą;
- b) dalyvavimą 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 761/2001 dėl organizacijų savanoriško dalyvavimo Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS) ⁽¹⁾ nustatytoje Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje;
- c) ekologinę akvakultūrą, kaip apibrėžta 1991 m. birželio 24 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų ⁽²⁾;
- d) subalansuotą akvakultūrą, atitinkančią konkrečius aplinkosaugos apribojimus, atsirandančius pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽³⁾ nustatius Natura 2000 teritorijas.

3. Kad gautų kompensaciją pagal šį straipsnį, paramos gavėjai turi išsipareigoti ne trumpiau kaip penkerius metus vykdyti vandens aplinkos apsaugos reikalavimus, kurie apima daugiau nei įprastos geros akvakultūros praktikos taikymą. Kad būtų suteikta 2 dalies a punkte numatyta parama, tokių išsipareigojimų laikymosi nauda aplinkai turi būti įrodyta valstybės narės paskirtoms kompetentingoms įstaigoms atlikus išankstinių vertinimą.

⁽¹⁾ OL L 114, 2001 4 24, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 196/2006 (OL L 32, 2006 2 4, p. 4).

⁽²⁾ OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 780/2006 (OL L 137, 2006 5 25, p. 9).

⁽³⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

4. Valstybės narės apskaičiuoja kompensacijų sumas remdamosi vienu ar daugiau toliau išvardytų kriterijų:

- a) gautų pajamų praradimas;
- b) papildomos išlaidos, kurios gali atsirasti dėl vandens aplinkos apsaugos metodų taikymo;
- c) būtinybė teikti finansinę paramą projektui įgyvendinti;
- d) konkretūs nuostoliai arba investicijų išlaidos teritoriniuose vienetuose, esančiuose Natura 2000 teritorijose arba netoli jų.

5. Vienkartinė kompensacija skiriama:

- a) pagal 2 dalies a punktą remiantis didžiausia suma už įmonės, kuriai yra taikomi vandens aplinkos apsaugos išsipareigojimai, teritorijos hektarą;
- b) pagal 2 dalies c punktą ne daugiau kaip dvejus metus per laikotarpį, kuriuo įmonė pradeda ekologinę gamybą;
- c) pagal 2 dalies d punktą ne daugiau kaip dvejus metus po sprendimo dėl Natura 2000 teritorijos nustatymo datos ir tik tiems akvakultūros vienetams, kurie buvo prieš to sprendimo priėmimą.

31 straipsnis

Visuomenės sveikatai skirtos priemonės

EŽF gali prisidėti prie kompensacijos moliuskų augintojams už laikiną ūkiuose auginamų moliuskų rinkimo sustabdymą. Kompensacija gali būti suteikta tada, kai, siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, moliuskų rinkimas sustabdomas jiems užsikrėtus dėl toksinus išskiriančio planktono padaugėjimo arba biotoksinų turinčio planktono atsiradimo:

— daugiau kaip keturiems mėnesiams iš eilės,

arba

— kai dėl derliaus rinkimo sustabdymo patirti nuostoliai sudaro daugiau kaip 35 % atitinkamos įmonės metinės apyvartos, apskaičiuotos pagal jos vidutinę pastarųjų trejų metų apyvartą.

Per visą programavimo laikotarpį ši kompensacija gali būti mokama ne ilgiau kaip dvylika mėnesių.

32 straipsnis

Gyvūnų sveikatai skirtos priemonės

EŽF gali prisidėti prie akvakultūros ligų kontrolės ir likvidavimo finansavimo 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendime 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽¹⁾ nustatytomis sąlygomis.

33 straipsnis

Žvejyba vidaus vandenyse

1. Šiame straipsnyje „žvejyba vidaus vandenyse“ reiškia žvejybą komerciniais tikslais, kurią vykdo tik vidaus vandenyse plaukiojantys laivai ar kiti žvejybai ant ledo naudojami įrenginiai.

2. Parama žvejybai vidaus vandenyse gali apimti investicijas į žvejybos vidaus vandenyse įrenginių statybą, plėtimą, įrengimą ir modernizavimą, siekiant pagerinti saugą, darbo, higienos, žmonių ar gyvūnų sveikatos sąlygas ir produktų kokybę, arba sumažinti neigiamą ar padidinti naudingą poveikį aplinkai.

Investicijos į laivus gali būti remiamos laikantis atitinkamų 25 straipsnyje išdėstytų nuostatų.

3. EŽF gali remti žvejyba vidaus vandenyse besiverčiančių laivų paskirties pakeitimą į kitą ne žvejybos veiklą. Kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos imasi tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad EŽF paramą pagal šią dalį gaunantys laivai nebegrįžtų vėl į žvejybą.

4. Tais atvejais, kai Bendrijos teisės akte patvirtinamos priemonės dėl vidaus vandenyse gyvenančių rūšių atkūrimo, EŽF gali teikti paramą priemonėms dėl laikino žvejybos vidaus vandenyse nutraukimo tik vidaus vandenyse dirbantiems žvejams ir laivų savininkams. Parama teikiama ne ilgiau kaip iš viso dvylika mėnesių susijusiems laivams per visą programavimo laikotarpį.

5. Verslo nuosavybės teisės perdavimui Bendrijos pagalba neteikiama.

6. Nepažeidžiant 3 ir 4 dalių nuostatų, galutiniam ar laikinam žvejybos veiklos nutraukimui ir vidaus vandenyse plaukiojančių laivų statybai parama neteikiama.

7. Investicijoms parama neteikiama, jei yra tikimybė, kad jos gali sutrikdyti žvejybos laivyno dydžio ir atitinkamų turimų žuvų išteklių pusiausvyrą.

8. Vadovaujanti institucija imasi visų būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad pagal šį straipsnį iš EŽF finansinę paramą gaunantys laivai tęstų veiklą tik vidaus vandenyse.

34 straipsnis

Investicijos į perdirbimą ir rinkodarą

1. EŽF gali remti investicijas į žuvininkystės ir akvakultūros produktų perdirbimą ir rinkodarą.

2. Verslo nuosavybės teisės perdavimui Bendrijos pagalba neteikiama.

3. EŽF taip pat gali remti mokymąsi visą gyvenimą.

4. Parama neteikiama investicijoms, susijusioms su žuvininkystės ir akvakultūros produktais, skirtais naudoti ir perdirbti ne žmonių maistui, išskyrus investicijas tik į žuvininkystės ir akvakultūros produktų atliekų apdorojimą, perdirbimą ir rinkodarą.

5. Jeigu veiksmai įgyvendinami siekiant užtikrinti atitiktį Bendrijos teisėje numatytiems aplinkosaugos, žmonių ar gyvūnų sveikatos, higienos ar gyvūnų gerovės standartams, pagalba gali būti teikiama iki tos dienos, kurią tie standartai įmonėms tampa privalomi.

35 straipsnis

Paramos reikalavimus atitinkančios perdirbimo ir rinkodaros priemonės

1. EŽF gali remti įmonių statymą, plėtimą, įrengimą ir modernizavimą, ypač siekiant vieno ar daugiau toliau išvardytų tikslų:

- a) pagerinti darbo sąlygas;
- b) pagerinti ir stebėti visuomenės sveikatos ir higienos sąlygas arba produktų kokybę;
- c) gaminti aukštos kokybės produktus, skirtus specializuotoms rinkoms;
- d) mažinti neigiamą poveikį aplinkai;

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/53/EB (OL L 29, 2006 2 2, p. 37).

- e) didinti mažai naudojamų rūšių, šalutinių produktų ir atliekų naudojimą;
- f) gaminti arba parduoti naujus produktus, taikyti naujas technologijas arba plėtoti novatoriškus gamybos metodus;
- g) parduoti produktus, daugiausia gautus iš vietos laivyno ir akvakultūros.

2. Investicijų tikslas – bendrai skatinti tvarų užimtumą žuvininkystės sektoriuje.

3. Investicinė pagalba skiriama tik:

- a) mikroįmonėms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms,
ir
- b) įmonėms, kurioms netaikomas 3 straipsnio f punkto apibrėžimas ir kurios turi mažiau nei 750 darbuotojų arba kurių apyvarta yra mažesnė nei 200 mln. EUR.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, atokiausiuose regionuose ir nuošaliose Graikijos salose pagalba gali būti teikiama visoms įmonėms.

5. Valstybės narės užtikrina, kad pirmenybė būtų teikiama mikroįmonėms ir mažosioms įmonėms.

6. Bendrijos pagalba neteikiama investicijoms, susijusioms su mažmenine prekyba.

III SKYRIUS

3 prioritentinė kryptis: Bendro intereso priemonės

36 straipsnis

Intervencijos taikymo sritis

1. EŽF gali remti bendro intereso priemones, kurios taikomos platesnėje srityje nei privačių įmonių paprastai taikomos priemonės ir kurios padeda siekti bendros žuvininkystės politikos tikslų.

2. Šios priemonės gali būti:

- a) kolektyviniai veiksmai;
- b) vandens faunos ir floros apsauga ir vystymas;
- c) žvejybos uostai, iškrovimo vietos ir priedangos;
- d) naujų rinkų plėtra ir skatinimo kampanijos;

e) bandomieji projektai;

f) žvejybos laivų perorientavimas siekiant pakeisti jų paskirtį.

37 straipsnis

Kolektyviniai veiksmai

EŽF gali remti bendro intereso priemones, kurios įgyvendinamos aktyviai remiant patiemis ūkio subjektams arba organizacijoms, veikiančioms gamintojų ar kitų valstybės narės pripažintų organizacijų vardu, ir kuriomis pirmiausia siekiama:

- a) subalansuotai prisidėti prie geresnio išteklių valdymo ar išsaugojimo;
- b) skatinti selektyvius žvejybos metodus ir žvejybos įrankius bei priegaudos mažinimą;
- c) pašalinti pamestus žvejybos įrankius iš jūros dugno, kad į juos nepatektų jūros gyviai;
- d) gerinti darbo sąlygas ir saugą;
- e) prisidėti prie žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų skaidrumo, įskaitant atsekamumo, didinimo;
- f) gerinti kokybę ir maisto saugą;
- g) vystyti, pertvarkyti ar gerinti akvakultūros vietas;
- h) investuoti į gamybos, perdirbimo ar rinkodaros įrenginius ir infrastruktūrą, įskaitant atliekų apdorojimą;
- i) tobulinti profesinius gebėjimus arba plėtoti naujus mokymo metodus ir priemones;
- j) skatinti mokslininkų ir žuvininkystės sektoriaus ūkio subjektų partnerystę;
- k) palaikyti ryšius ir keistis patirtimi bei geriausia praktika tarp organizacijų, skatinančių lygias moterų ir vyrų galimybes, ir kitų suinteresuotų subjektų;
- l) prisidėti prie 26 straipsnio 4 dalyje nustatytų mažos apimties priekrantės žvejybos tikslų įgyvendinimo;

- m) pagerinti priėjimo prie žvejybos regionų sąlygų valdymą ir kontrolę, visų pirma parengiant vietos valdymo planus, kuriuos tvirtina kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos;
- n) sukurti 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽¹⁾ pripažintas gamintojų organizacijas, jas restruktūrizuoti ir įgyvendinti jų kokybės gerinimo planus;
- o) atlikti galimybių studijas, susijusias su partnerystėmis su trečiosiomis šalimis skatinimu žuvininkystės sektoriuje.

Pagalba, nurodyta n punkte, teikiama ne ilgiau kaip trejus metus nuo gamintojų organizacijos pripažinimo dienos arba nuo sprendimo ją restruktūrizuoti priėmimo dienos ir per tuos trejus metus turi būti proporcingai mažinama.

38 straipsnis

Vandens faunos ir floros apsaugai ir plėtojimui skirtos priemonės

1. EŽF gali remti bendro intereso priemones, kuriomis siekiama apsaugoti ir plėtoti vandens fauną ir florą prisidedant prie vandens aplinkos gerinimo.
2. Šios priemonės yra susijusios su:
 - a) stacionarių ar kilnojamųjų įrenginių, skirtų vandens faunai ir florai apsaugoti ir plėtoti, statyba ar įrengimu,

arba

 - b) vidaus vandenų kelių, įskaitant migruojančių rūšių nerštavietes ir migracijos kelius, atkūrimu,

arba

 - c) aplinkos apsauga ir jos gerinimu Natura 2000 sistemoje, kai jos teritorijos yra tiesiogiai susijusios su žvejybos veikla, išskyrus einamosios veiklos išlaidas.

Pagalba neteikiama tiesioginiam išteklių atkūrimui išskyrus atvejus, kai tai Bendrijos teisės akte numatyta kaip išsaugojimo priemonė.

3. Šiuos veiksmus turi įgyvendinti valstybinės arba pusiau valstybinės įstaigos, pripažintos prekybos organizacijos arba kitos tam tikslui valstybės narės paskirtos įstaigos.

⁽¹⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

39 straipsnis

Žvejybos uostai, iškrovimo vietos ir priedangos

1. Siekiant pagerinti siūlomas paslaugas, EŽF gali remti investicijas į esamus valstybinius arba privačius žvejybos uostus, kurie yra svarbūs jais besinaudojantiems žvejams ir akvakultūros gamintojams.

Be to, EŽF gali remti investicijas, skirtas rekonstruoti iškrovimo vietas ir pagerinti sąlygas priekrantės žvejų iškraunamai žuviai esamose kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų paskirtose žuvų iškrovimo vietose.

2. Investicijos pirmiausia skiriamos:

- a) žuvininkystės ir akvakultūros produktų iškrovimo, perdirbimo, saugojimo uostuose ir rinkodaros sąlygų gerinimui;
- b) apsirūpinimui kuru, ledu, vandeniu ir elektra;
- c) įrenginių remontui ir žvejybos laivų aptarnavimui;
- d) prielaukų statybai, modernizavimui ir plėtimui didinant saugą iškrovimo ar pakrovimo metu;
- e) žvejybos veiklos valdymo kompiuterizavimui;
- f) saugos ir darbo sąlygų gerinimui;
- g) atliekų laikymui ir apdorojimui;
- h) nereikalingų sugavimų išmetimo sumažinimo priemonėms.

3. Siekiant pagerinti žvejų saugą, EŽF taip pat gali remti su sauga susijusias investicijas, skirtas mažų žvejybos priedangų statybai ar modernizavimui.

40 straipsnis

Naujų rinkų plėtra ir skatinimo kampanijos

1. EŽF gali remti bendro intereso priemones, kuriomis siekiama įgyvendinti kokybės ir vertės didinimo politiką, žuvininkystės ir akvakultūros produktų naujų rinkų plėtrą ar skatinimo kampanijas.

2. Veiksmai neturi būti siejami su firminių prekių ženklais arba nuorodomis į konkrečias šalis ar geografines zonas, išskyrus produktus, pripažintus pagal 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽¹⁾ nurodytas sąlygas.

3. Šios priemonės pirmiausia yra susijusios su:

- a) regioninių, nacionalinių arba tarpvalstybinių žuvininkystės ir akvakultūros produktų reklamos kampanijų rengimu;
- b) perteklinių ar nepakankamai panaudojamų rūšių, kurios paprastai yra išmetamos arba komerciškai nenaudingos, tiekimu į rinką;
- c) žuvininkystės ir akvakultūros produktų kokybės politikos įgyvendinimu;
- d) produktų, gaunamų taikant nedidelį poveikį aplinkai turinčius metodus, skatinimu;
- e) produktų, pripažintų pagal Reglamente (EB) Nr. 510/2006 nurodytas sąlygas, skatinimu;
- f) kokybės sertifikavimu, įskaitant produktų, sugautų arba išaugintų naudojant aplinkai palankius gamybos metodus, ženklinimą ir sertifikavimą;
- g) žuvininkystės ir akvakultūros produktų bei žuvininkystės sektoriaus įvaizdžio gerinimo kampanijomis;
- h) rinkos tyrimų vykdymu.

41 straipsnis

Bandomieji projektai

1. EŽF gali remti bandomuosius projektus, įskaitant eksperimentinį selektyvesnių žvejybos būdų naudojimą, kurių tikslas – įgyti ir skleisti naują techninę informaciją – ir kuriuos vykdo ūkio subjektas, pripažintas prekybos susivienijimas arba kita tam tikslui valstybės narės paskirta kompetentinga įstaiga bendradarbiaujant su mokslo ar technikos įstaiga.

2. Vykdam 1 dalyje minėtus bandomuosius projektus galima:

- a) gamybos sektoriui artimomis sąlygomis ištirti techninį arba ekonominį naujų technologijų gyvybingumą siekiant įgyti ir skleisti techninę arba ekonominę informaciją apie bandomą technologiją;

- b) suteikti galimybę išbandyti valdymo planus ir žvejybos pastangų paskirstymo planus, prirėkus įskaitant ir ne žvejybos zonų sukūrimą, kad būtų galima įvertinti biologines bei finansines pasekmes, ir eksperimentinį išteklių atkūrimą;

- c) sukurti ir išbandyti metodus žvejybos įrankių selektyvumui gerinti ir priegaudai, išmetimui arba poveikiui aplinkai mažinti, pirmiausia jūros dugne;

- d) išbandyti alternatyvius žvejybos valdymo metodus.

Kad bandomasis projektas duotų svarbių rezultatų, visada būtina vykdyti atitinkamą tolesnę mokslinę veiklą.

3. Pagal 1 dalį finansuojamų bandomųjų projektų rezultatai pateikiami viešai prieinamose techninėse ataskaitose.

42 straipsnis

Žvejybos laivų perorientavimas siekiant pakeisti jų paskirtį

EŽF gali remti žvejybos laivų, plaukiojančių su valstybės narės vėliava ir registruotų Bendrijoje, perorientavimą keičiant jų paskirtį mokymo arba mokslinių tyrimų žuvininkystės sektoriuje arba kitos, su žvejyba nesusijusios veiklos, tikslais. Šiuos veiksmus vykdo tik valstybinės arba pusiau valstybinės įstaigos.

IV SKYRIUS

4 prioritėtinė kryptis: Tvaraus žuvininkystės regionų vystymasis

43 straipsnis

Paramos taikymo sritis

1. EŽF drauge su kitais Bendrijos instrumentais gali teikti paramą žuvininkystės regionų, atitinkančių paramos reikalavimus pagal bendrąją bendros žuvininkystės politikos tikslų įgyvendinimo strategiją, tvariam vystymuisi ir gyvenimo kokybės gerinimui, ypač atsižvelgiant į minėtos politikos socialinį bei ekonominį poveikį.

2. Žuvininkystės regionų tvaraus vystymosi priemonėmis siekiama:

- a) išlaikyti ekonominę bei socialinę minėtų regionų gerovę ir padidinti žuvininkystės bei akvakultūros produktų vertę;

⁽¹⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

- b) žuvininkystės regionuose išlaikyti esamas ir sukurti naujas darbo vietas, remiant diversifikaciją arba regionų, kurie dėl pokyčių žuvininkystės sektoriuje patiria socialinių ir ekonominių sunkumų, ekonominę ir socialinę pertvarką;
- c) veiklos rūšių diversifikavimui tam, kad žvejai galėtų turėti kelias darbo vietas, kuriant papildomas darbo vietas ne žuvininkystės sektoriuje;
- c) skatinti pakrančių vietovių aplinkos kokybės gerinimą;
- d) žuvininkystės produktų vertės padidinimui;
- d) skatinti nacionalinį ir tarpvalstybinį žuvininkystės regionų bendradarbiavimą.
- e) mažos apimties žuvininkystei ir turizmui skirtos infrastruktūros ir paslaugų, naudingų mažoms žuvininkystės besiverčiančioms bendruomenėms, rėmimui;

3. Paramai teikti atrinkto žuvininkystės regiono dydis ribojamas ir paprastai jis yra mažesnis už bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus NUTS 3 pagal 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo ⁽¹⁾. Toks regionas geografiniu, ekonominiu ir socialiniu požiūriu turėtų būti pakankamai vientisas.

4. Parama pirmiausia turėtų būti skiriama regionams, kuriuose:

- a) yra mažas gyventojų tankumas, arba
- b) mažėja žvejybos veikla, arba
- c) yra mažos žuvininkystės besiverčiančios bendruomenės.
- f) žuvininkystės regionų aplinkos saugojimui, kad ji išliktų patraukli, pakrantės kaimelių bei gyvenviečių, kuriose vykdoma žuvininkystės veikla, atnaujinimui ir plėtrai bei gamtos ir architektūros paveldo saugojimui ir stiprinimui;
- g) gamybos potencialo žuvininkystės sektoriuje, kai jam padaroma žala dėl stichinių arba pramoninių nelaimių, atkūrimui;
- h) žuvininkystės regionuose veikiančių grupių tarpregioninio ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo skatinimui, daugiausia palaikant ryšius ir skleidžiant geriausią praktiką;
- i) gebėjimų įgijimui ir vietos plėtros strategijos rengimo bei įgyvendinimo palengvinimui;

5. Valstybė narė praneša Komisijai apie finansavimui pagal šią prioritetinę kryptį atrinktus regionus ir šią informaciją įtraukia į 67 straipsnyje nurodytą būsimą metinę įgyvendinimo ataskaitą.

44 straipsnis

Paramos reikalavimus atitinkančios priemonės

1. Parama žuvininkystės regionų tvariam vystymuisi gali būti teikiama šiai veiklai:

- a) žuvininkystės sektoriaus konkurencingumo stiprinimui;
- b) ekonominės veiklos pertvarkai arba jos krypties pakeitimui, ypač skatinant ekologinį turizmą, jeigu ši veikla nedidina žvejybos pastangų;

⁽¹⁾ OL L 154, 2003 6 21, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1888/2005 (OL L 309, 2005 11 25, p. 1).

2. EŽF, neviršydamas 15 % prioritetinei kryptčiai nustatyto finansavimo, taip pat gali finansuoti priemones, pavyzdžiui, profesinių gebėjimų, darbuotojų prisitaikymo ir galimybės įsidarbinti, ypač moterų, skatinimą ir gerinimą, jeigu šios priemonės yra neatskiriama tvaraus vystymosi strategijos dalis ir jeigu jos yra tiesiogiai susijusios su 1 dalyje apibūdintomis priemonėmis.

3. Pagal 1 dalį suteikiama parama gali apimti I, II ir III skyriuose nurodytas priemones, išskyrus 23 ir 24 straipsniuose numatytas priemones. Kai parama suteikiama šias priemones atitinkantiems veiksams, atitinkamai taikomos I, II ir III skyriuose bei II priede nustatytos sąlygos ir veiksmui nustatytos paramos proporcijos.

4. 1 dalies b ir c punktuose bei 2 dalyje numatytos paramos gavėjai turėtų būti žuvininkystės sektoriaus darbuotojai arba asmenys, dirbantys su šiuo sektoriumi susijusį darbą.

5. Grupių einamosios išlaidos paprastai negali viršyti 10 % viso žuvininkystės regionui skirto biudžeto. Nukrypstant nuo šių nuostatų, valstybės narės kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti viršyti šią ribinę vertę, pirmiausia tais atvejais, kai grupių negalima įsteigti esamų patyrusių organizacijų pagrindu.

6. Jeigu šiame straipsnyje nurodyta priemonė atitinka paramos skyrimo reikalavimus pagal kitą Bendrijos paramos priemonę, valstybė narė, rengdama savo veiksmų programą, aiškiai nurodo, ar ją remia EŽF, ar kita Bendrijos paramos priemonė.

45 straipsnis

Dalyvavimas žuvininkystės regionų tvariame vystymesi

1. Žuvininkystės regionų tvaraus vystymosi priemonės konkrečioje teritorijoje įgyvendina vietos subjektai ar grupės (toliau – grupė), atstovaujančios viešiesiems ir privatiems partneriams iš įvairių atitinkamų vietos socialinių bei ekonominių sektorių ir pagal proporcingumo principą turinčios pakankamus administracinius ir finansinius gebėjimus paramai administruoti bei veiksmų sėkmingam įgyvendinimui užtikrinti. Kai įmanoma grupė turėtų būti įkurta esamų patirties turinčių organizacijų pagrindu.

2. Grupė pasiūlo ir įgyvendina integruotą vietos vystymosi strategiją, kuri grindžiama modeliu „iš apačios į viršų“ ir kuriai pritaria vadovaujanti institucija.

3. Teritorija, kurioje grupė veikia, turėtų būti vientisa ir joje turėtų būti pakankamai žmoniškųjų, finansinių ir ekonominių išteklių, sudarančių sąlygas perspektyvios vietos vystymosi strategijos rėmimui.

4. Pagal vietos vystymosi strategiją grupė pasirenka veiksmus, kurie atitinka 44 straipsnyje numatytas priemones. Daugumos veiksmų įgyvendinimui vadovauja privatusis sektorius.

5. Valstybės narės ar regionai, atsižvelgiant į jų institucinės struktūros konkretų pobūdį, gali skatinti grupės ryšių palaikymą, kuriuo siekiama skleisti informaciją ir visų pirma keistis geriausia praktika.

V SKYRIUS

5 prioritentinė kryptis: Techninė parama

46 straipsnis

Techninė parama

1. Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu, EŽF, neviršydamas 0,8 % savo metinių asignavimų ribos, gali finansuoti parengiamąsias, stebėsenos, administracines bei techninės paramos, vertinimo ir audito priemones, būtinas šiam reglamentui įgyvendinti.

Šios priemonės vykdomos pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 53 straipsnio 2 dalį ir kitas to reglamento ir jo įgyvendinimo taisyklių atitinkamas nuostatas, taikomas šiai Europos Sąjungos bendrojo biudžeto vykdymo formai.

Šias priemones sudaro:

- a) vertinimai, ekspertų ataskaitos, statistiniai duomenys ir tyrimai, įskaitant su EŽF veiksmais susijusias bendro pobūdžio priemones;
- b) priemonės, skirtos partneriams, EŽF teikiamos paramos gavėjams ir plačiai visuomenei, įskaitant informavimo priemones;
- c) informacijos platinimo, ryšių palaikymo, sąmoningumo ugdymo, bendradarbiavimo skatinimo ir keitimosi patirtimi visoje Bendrijoje priemonės;
- d) valdymo, stebėsenos, tikrinimo ir vertinimo kompiuterinių sistemų įrengimas, veikimas ir tarpusavio sujungimas;
- e) vertinimo metodų ir keitimosi informacija apie šioje srityje taikomą praktiką tobulinimas;
- f) žuvininkystės regionų tvaraus vystymosi dalyvių tarpvalstybinių ir Bendrijos ryšių palaikymo tinklų kūrimas siekiant skatinti keitimąsi patirtimi ir geriausia praktika, skatinti ir įgyvendinti tarpregioninį ir tarpvalstybinį bendradarbiavimą bei informacijos sklaidimą.

2. Valstybės narės iniciatyva EŽF gali finansuoti veiksmų programoje numatytus veiksmus, susijusius su pasirengimu remti veiksmų programą, paramos šiai programai valdymu, stebėseną, vertinimu, viešumu, kontrole ir auditu, taip pat ryšių palaikymu, bet šis finansavimas negali viršyti 5 % veiksmų programos bendros sumos. Išimties tvarka ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis ši riba gali būti peržengiama.

3. Valstybių narių iniciatyva EŽF taip pat gali finansuoti veiksmų programoje numatytus veiksmus, susijusius su valstybės narės, kurios visi regionai atitinka pagalbos pagal Konvergencijos tikslą teikimo reikalavimus, administracinių gebėjimų didinimu.

4. 1 dalyje numatytos techninės pagalbos rūšys tvirtinamos 101 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PARAMOS VEIKSMINGUMAS IR VIEŠUMAS

I SKYRIUS

Veiksmų programų vertinimas

47 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikantis 48, 49 ir 50 straipsnių nuostatų atliekami veiksmų programos *ex ante*, tarpiniai ir *ex post* vertinimai.

Vertinimų tikslas – pagerinti iš EŽF teikiamos paramos kokybę bei veiksmingumą ir veiksmų programos įgyvendinimą. Be to, įvertinamas veiksmų programos poveikis pagrindiniams principams, išdėstytiems 19 straipsnyje, atitinkamai nacionalinių strateginių planų daliai ir konkrečioms problemoms, kurios iškyla valstybėms narėms, taip pat atsižvelgiant į tvaraus žuvininkystės sektoriaus vystymosi būtinybę ir jo poveikį aplinkai.

2. Iš EŽF teikiamos paramos veiksmingumas vertinamas pagal šiuos kriterijus:

- a) bendras EŽF poveikis 4 straipsnyje išdėstytiems tikslams;
- b) veiksmų programos prioritetinių krypčių poveikis.

3. Už 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytų vertinimų vykdymą atitinkamai atsako valstybė narė arba Komisija, vadovaudamasi proporcingumo principu ir remdamasi Komisijos bei valstybės narės partneryste.

4. Valstybės narės suteikia žmogiškuosius ir finansinius išteklius, būtinus įvertinimams atlikti, organizuoja būtinų duomenų parengimą bei surinkimą ir naudojami įvairia stebėsenos sistemos teikiama informacija.

5. Taikytini vertinimo metodai ir standartai yra nustatomi 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

6. Vertinimą atlieka vertintojai, nepriklausomi nuo 58 straipsnyje nurodytų institucijų. Rezultatai skelbiami pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais nuostatas⁽¹⁾, jei tam aiškiai neprieštarauja už vertinimą atsakinga institucija.

7. Jeigu už vertinimo atlikimą yra atsakinga valstybė narė, jis finansuojamas iš biudžeto lėšų, skirtų veiksmų programos techninei paramai, jeigu Komisija – iš biudžeto, skirto Komisijos techninei paramai.

48 straipsnis

Ex ante vertinimas

1. *Ex ante* vertinimu siekiama užtikrinti pagrindinių principų, išdėstytų 19 straipsnyje, atitinkamos nacionalinio strateginio plano dalies bei veiksmų programos darnumą, optimizuoti biudžeto lėšų skyrimą pagal veiksmų programą ir pagerinti programavimo kokybę.

2. Veiksmų programos *ex ante* vertinimą valstybės narės atlieka vadovaudamosi proporcingumo principu ir taikydamos vertinimo metodus bei standartus, kurie turi būti apibrėžti 47 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.

3. Valstybės narės pateikia *ex ante* vertinimą ne vėliau kaip pateikdamos veiksmų programą.

49 straipsnis

Tarpinis vertinimas

1. Tarpinio vertinimo tikslas – išnagrinėti visos veiksmų programos arba jos dalies veiksmingumą, siekiant programą taip pakoreguoti, kad pagerėtų paramos kokybė ir įgyvendinimas.

2. Veiksmų programos tarpiniai vertinimai atliekami vadovaujantis proporcingumo principu ir pagal tvarkaraštį, kuris suteikia galimybę atsižvelgti į rezultatus, siekiant pasirengti 16 straipsnyje nurodytiems strateginiams debatams.

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

3. Tarpiniai vertinimai organizuojami valstybių narių atsakomybe ir vadovaujančių institucijų, kurios konsultuojasi su Komisija, iniciatyva, taikant vertinimo metodus bei standartus, kurie turi būti apibrėžti 47 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. Tarpiniai vertinimai perduodami veiksmų programos stebėsenos komitetui ir Komisijai.

50 straipsnis

Ex post vertinimas

1. Atliekant *ex post* vertinimą nagrinėjama, kiek lėšų buvo panaudota, veiksmų programos efektyvumas ir veiksmingumas bei jos poveikis 4 straipsnyje nustatytiems tikslams ir pagrindiniams principams, išdėstytiems 19 straipsnyje. Jo metu nustatomi veiksniai, nulėmę veiksmų programos įgyvendinimo sėkmę ar nesėkmę, taip pat tvarumo bei geriausios praktikos požįriui.

2. *Ex post* vertinimas atliekamas Komisijos iniciatyva ir atsakomybe, jai konsultuojantis su valstybe nare ir vadovaujančia institucija, renkančia įgyvendinimui būtina informaciją.

3. *Ex post* vertinimas baigiamas ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.

II SKYRIUS

Informavimas ir viešumas

51 straipsnis

Informavimas ir viešumas

1. Valstybės narės teikia informaciją apie veiksmų programą, veiksmus ir Bendrijos įnašą bei skelbia šią informaciją viešai. Ši informacija skiriama plačiajai visuomenei. Jos tikslas – pabrėžti Bendrijos vaidmenį ir užtikrinti iš EŽF gaunamos paramos skaidrumą.

2. Veiksmų programos vadovaujanti institucija atsako už šios programos viešumą teikdama tokią informaciją:

- a) informuoja galimus paramos gavėjus, su žuvininkystės sektoriumi susijusias organizacijas, profesines organizacijas, ekonominius ir socialinius partnerius, lyčių lygybę skatinančias įstaigas ir atitinkamas nevyriausybinės organizacijas, įskaitant aplinkosaugos organizacijas, apie šios programos siūlomą galimybes ir apie taisykles bei metodus finansavimui gauti;

- b) paramos gavėjus informuoja apie Bendrijos įnašo dydį;

- c) informuoja plačiąją visuomenę apie Bendrijos vaidmenį veiksmų programoje ir su tuo susijusius rezultatus.

3. 67 straipsnyje nurodytose metinėse ir galutinėse įgyvendinimo ataskaitose valstybės narės kasmet praneša Komisijai apie iniciatyvas, kurių imtasi įgyvendinant šio straipsnio nuostatas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

EFŽ FINANSINIS ĮNAŠAS

I SKYRIUS

EFŽ įnašas

52 straipsnis

Viešosios pagalbos intensyvumas

Didžiausias viešosios pagalbos intensyvumas pateiktas II priedo lentelėje.

53 straipsnis

EŽF įnašas

1. Veiksmų programą patvirtinančiame Komisijos sprendime atskirai nustatomas kiekvienos prioritutinės krypties Konvergencijos tikslui ir Ne konvergencijos tikslui skiriamo EŽF įnašo didžiausias dydis ir didžiausia suma.

2. EŽF įnašas apskaičiuojamas atsižvelgiant į visas viešąsias išlaidas.

3. Kiekvienai prioritetinei krypciai nustatomas įnašas iš EŽF. Įnašui iš EŽF nustatomos šios ribos:

- a) 75 % visų viešųjų išlaidų, EŽF bendrai finansuojamų tuose regionuose, kurie atitinka paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimus, taikant 7, 8 ir 9 dalis;

- b) 50 % visų viešųjų išlaidų, EŽF bendrai finansuojamų regionuose, kurie neatitinka paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimų, taikant 7, 8 ir 9 dalis.

Nepaisant to, valstybės narės vykdydamos veiksmų programą priemonių lygiu gali taikyti vienodą dydį regione.

4. Mažiausias EŽF įnašo vienai prioritetinei kryptčiai suma yra 20 % visų viešųjų išlaidų.

5. Mažiausia veiksmui skiriama EŽF įnašo suma sudaro 5 % veiksmui skirtų visų viešųjų išlaidų.

6. Bendra veiksmui skiriama EŽF įnašo suma neviršija 95 % veiksmui skirtų visų viešųjų išlaidų.

7. Kai iš EŽF lėšų finansuojamiems veiksams taikomi 24 arba 27 straipsniai ir kai jie yra 21 straipsnio a punkto i papunktyje nurodyto žvejybos pastangų reguliavimo plano dalis arba jiems taikoma 26 straipsnio 3 ar 4 dalis, EŽF paramos 1 prioritetinei kryptčiai finansuoti viršutinė riba padidinama iki 10 procentinių punktų regionams, atitinkantiems paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimus, ir iki 15 procentinių punktų regionams, kurie neatitinka paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimų.

Šis padidinimas yra proporcingas visų pirmoje pastraipoje minimiems veiksams finansuoti skirtų išlaidų ir visų su 1 prioritetine krypttimi susijusių išlaidų santykiui.

8. Kai iš EŽF lėšų finansuojamiems veiksams taikomas 23 straipsnis, EŽF paramos 1 prioritetinei kryptčiai finansuoti viršutinė riba padidinama iki 10 procentinių punktų regionams, atitinkantiems paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimus, ir iki 25 procentinių punktų regionams, kurie neatitinka paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimų.

Šis padidinimas yra proporcingas visų pirmoje pastraipoje minimiems veiksams finansuoti skirtų išlaidų ir visų su 1 prioritetine krypttimi susijusių išlaidų santykiui.

9. Kai iš EŽF lėšų yra finansuojami veiksmai nuošaliuose Graikijos salose, kurių padėtis apsunkinta dėl jų atokumo, ir atokiausiuose regionuose, iš EŽF gaunamos paramos kiekvienai prioritetinei kryptčiai viršutinė riba padidinama iki 10 procentinių punktų regionams, atitinkantiems paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimus, ir iki 35 procentinių punktų regionams, kurie neatitinka paramos pagal Konvergencijos tikslą skyrimo reikalavimų.

Kiekvienai prioritetinei kryptčiai šis padidinimas yra proporcingas visų 1 dalyje minimiems veiksams finansuoti skirtų išlaidų ir visų su ta prioritetine krypttimi susijusių išlaidų santykiui.

10. Techninės paramos priemonės, įgyvendinamos Komisijos iniciatyva arba jos vardu, EŽF finansuojamos 100 %.

54 straipsnis

Nepersidengimas

Išlaidos, kurias EŽF bendrai finansuoja, negali būti finansuojamos kito Bendrijos finansinio instrumento lėšomis.

55 straipsnis

Išlaidų atitikimas finansavimo reikalavimams

1. Išlaidos atitinka EŽF paramos reikalavimus, jeigu paramos gavėjai faktiškai sumokėjo nuo veiksmų programos pateikimo Komisijai arba nuo 2007 m. sausio 1 d., priklausomai nuo to, kuri data yra ankstesnė, iki 2015 m. gruodžio 31 d. Bendrai finansuojama veikla neturi būti baigta iki pirmosios finansavimo laikotarpio dienos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, paramos gavėjų įgyvendinant veiksmus apmokėtomis išlaidomis gali būti laikomi įnašai natūra, nusidėvėjimo išlaidos ir pridėtinės išlaidos esant šioms sąlygoms:

- a) atitikimo finansavimo reikalavimams taisyklėse, nustatytose pagal 4 dalį, numatyta, kad tokios išlaidos atitinka finansavimo reikalavimus;
- b) išlaidų dydis pagrindžiamas apskaitos dokumentais, turinčiais sąskaitoms lygiavertę įrodomąją vertę;
- c) įnašų natūra atveju bendra parama iš EŽF neviršija visos finansavimo reikalavimus atitinkančios sumos atėmus tokių įnašų vertę.

3. Išlaidos atitinka paramos iš EŽF reikalavimus tik tuo atveju, jei jos susijusios su veiksmais, dėl kurių sprendimą priėmė vadovaujanti institucija remdamasi stebėsenos komiteto iš anksto nustatytais kriterijais.

Nuovos išlaidos, kurios pridedamos peržiūrint 18 straipsnyje nurodytą veiksmų programą, atitinka finansavimo reikalavimus nuo tos dienos, kai Komisijai pateikiamas prašymas peržiūrėti veiksmų programą.

4. Išlaidų atitikimo finansavimo reikalavimams taisyklės nustatomos nacionaliniu lygiu, taikant šiame reglamente nurodytas išimtis. Jos taikomos visoms pagal veiksmų programą deklaruotoms viešosioms išlaidoms.

5. Paramos iš EŽF reikalavimų neatitinka šios išlaidos:
- pridėtinės vertės mokestis, išskyrus negražintą pridėtinės vertės mokestį, kurį faktiškai ir galutinai sumoka paramos gavėjas, išskyrus neapmokestinamus asmenis, kurie nurodyti 1977 m. gegužės 17 d. šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų, suderinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽¹⁾, 4 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje;
 - skolos palūkanos, nepažeidžiant 8 dalies;
 - žemės, už kurią mokama suma yra didesnė nei 10 % visų finansavimo reikalavimus atitinkančio susijusio veiksmo išlaidų, pirkimas;
 - aprūpinimas būstu.
6. 1, 3 ir 4 dalys nepažeidžia 46 straipsnio 1 dalies nuostatų.
7. Veiksmų, dėl kurių paramos gavėjas nepatiria išlaidų, atveju išlaidos, atitinkančios paramos iš EŽF reikalavimus, yra paramos gavėjui teikiama viešoji pagalba.
8. Nepaisant 5 dalies b punkto, EŽF parama gali būti skiriama ir kitokia nei negražinamos tiesioginės paramos forma. Išsamios taisyklės apibrėžiamos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

56 straipsnis

Veiksmų patvarumas

1. Valstybė narė arba vadovaujanti institucija užtikrina, kad veiksmas neprarastų EŽF paramos tik tuo atveju, jeigu per penkerius metus nuo tos dienos, kai kompetentingos nacionalinės institucijos ar vadovaujanti institucija priėmė sprendimą dėl finansavimo, tas veiksmas nebuvo iš esmės pakeistas:
- paveikiant jo pobūdį ar įgyvendinimo sąlygas arba įmonei ar viešajai įstaigai suteikiant neteisėtą pranašumą, ar
 - pakitus kurio nors infrastruktūros elemento nuosavybės pobūdžiui arba nutraukus ar į kitą vietą perkėlus gamybos veiklą.

- Vadovaujanti institucija kasmetinėje ir galutinėje įgyvendinimo ataskaitoje, nurodytoje 67 straipsnyje, praneša Komisijai apie visus tokius 1 dalyje nurodytus pakeitimus.
- Netinkamai išmokėtos sumos grąžinamos VIII antraštinės dalies II ir III skyriuose nustatyta tvarka.
- Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad įmonėms, kurioms, perkėlus gamybos veiklą valstybėje narėje arba į kitą valstybę narę, taikoma arba buvo taikoma susigrąžinimo procedūra pagal 3 dalį, nebūtų skiriama EŽF parama.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

VALDYMAS, STEBĖSENA IR KONTROLĖ

I SKYRIUS

Valdymo ir kontrolės sistemos

57 straipsnis

Bendrieji valdymo ir kontrolės sistemų principai

1. Valstybių narių parengtose veiksmų programų valdymo ir kontrolės sistemose:
- apibrėžiamos atitinkamų įstaigų valdymo ir kontrolės funkcijos bei funkcijų pasiskirstymas kiekvienoje įstaigoje;
 - numatoma, kad turi būti laikomasi principo, kad šių įstaigų tarpusavio funkcijos ir funkcijos šiose įstaigose yra atskirtos;
 - numatomos procedūros, užtikrinančios pagal veiksmų programą deklaruojamų išlaidų teisingumą ir reguliarumą;
 - įdiegtos patikimos kompiuterinės buhalterinės, stebėsenos ir finansinės atskaitomybės sistemos;
 - numatoma informavimo ir stebėsenos sistema tais atvejais, kai atsakingoji įstaiga patiki vykdyti užduotis kitai įstaigai;
 - numatoma sistemų veikimo audito tvarka;
 - numatomos tinkamos audito sekos užtikrinimo sistemos ir procedūros;
 - numatomos informavimo apie pažeidimus bei neteisėtai sumokėtų sumų susigrąžinimą ir stebėsenos procedūros.

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/18/EB (OL L 51, 2006 2 22, p. 12).

2. Priemonės, nurodytos e ir f punktuose, turi būti proporcingos visoms viešosioms išlaidoms, paskirtoms atitinkamai veiksmų programai.

58 straipsnis

Institucijų skyrimas

1. Veiksmų programai valstybė narė skiria:

- a) vadovaujančią instituciją veiksmų programai valdyti;
 - b) tvirtinančią instituciją išlaidų ataskaitoms ir mokėjimo paraiškoms tvirtinti prieš siunčiant jas Komisijai;
 - c) audito instituciją, funkcionaliai nepriklausomą nuo vadovaujančios institucijos ir tvirtinančios institucijos, paskirtos valstybės narės ir atsakingos už valdymo ir kontrolės sistemos veiksmingo veikimo užtikrinimą.
2. Valstybė narė gali paskirti vieną ar kelias tarpines įstaigas, kurios vykdytų kelias arba visas vadovaujančios arba tvirtinančios institucijos užduotis tos institucijos atsakomybe.
3. Valstybė narė nustato taisykles, reglamentuojančias jos santykius su 1 dalyje nurodytomis institucijomis ir jų santykius su Komisija.
4. Taikant 57 straipsnio 1 dalies b punktą, kelių arba visų 1 dalyje nurodytų institucijų būstinė gali būti tos pačios įstaigos dalis.

59 straipsnis

Vadovaujančios institucijos funkcijos

Veiksmų programos vadovaujanti institucija atsako už veiksmų programos valdymą ir įgyvendinimą laikantis patikimo finansų valdymo principo, visų pirma:

- a) užtikrina, kad veiksmai finansavimui būtų atrinkti vadovaujantis veiksmų programai taikytiniais kriterijais ir kad visą įgyvendinimo laikotarpį jie atitiktų galiojančias Bendrijos ir nacionalines taisykles;

b) patvirtina bendrai finansuojamų produktų tiekimą bei paslaugų teikimą ir tai, ar paramos gavėjų deklaruotos išlaidos buvo faktiškai patirtos ir ar jos atitinka Bendrijos bei nacionalines taisykles; atskirų veiksmų patikrinimą vietoje galima atlikti atrankos būdu, laikantis išsamių taisyklių, kurias Komisija turi patvirtinti 101 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka;

c) užtikrina, kad veiktų kompiuterizuota apskaitos dokumentų apie kiekvieną pagal veiksmų programą vykdomą veiksmą registravimo bei saugojimo sistema ir kad būtų renkami finansų valdymui, stebėsenai, patikrinimams, auditui bei vertinimui reikalingi duomenys apie įgyvendinimą;

d) užtikrina, kad paramos gavėjai ir kitos veiksmus įgyvendinančios įstaigos turėtų atskirą apskaitos sistemą arba tinkamą visų su veiksmu susijusių sandorių apskaitos kodeksą, nepažeidžiant nacionalinių apskaitos taisyklių;

e) užtikrina, kad 48 ir 49 straipsniuose nurodyti veiksmų programų vertinimai būtų atliekami 47 straipsnyje nustatyta tvarka;

f) nustato procedūras, užtikrinančias, kad visi su išlaidomis ir auditu susiję dokumentai, reikalingi tinkamai audito sekai garantuoti, būtų saugomi laikantis 87 straipsnio reikalavimų;

g) užtikrina, kad tvirtinanti institucija ir audito institucija gautų visą būtiną informaciją apie atitinkamai tvirtinimo ir audito tikslais atliktas su išlaidomis susijusias procedūras ir patikrinimus;

h) orientuoja stebėsenos komiteto darbą ir pateikia jam būtinus dokumentus, kad būtų galima vykdyti veiksmų programos įgyvendinimo kokybės stebėseną atsižvelgiant į jos konkrečius tikslus;

i) rengia metines ir galutines įgyvendinimo ataskaitas, o jas patvirtinus stebėsenos komitetui teikia jas Komisijai;

j) užtikrina, kad būtų laikomasi informavimo ir viešumo reikalavimų, nustatytų 51 straipsnyje.

60 straipsnis

Tvirtinančios institucijos funkcijos

Veiksmų programos tvirtinanti institucija visų pirma atsako už:

- a) patvirtintų išlaidų ataskaitų ir paraiškų dėl mokėjimo parengimą ir pateikimą Komisijai;
- b) patvirtinimą, kad:
 - i) išlaidų ataskaita yra tiksli, grindžiama patikimomis apskaitos sistemomis ir parengta remiantis patikrinamais patvirtinamaisiais dokumentais;
 - ii) deklaruotos išlaidos atitinka galiojančias Bendrijos ir nacionalines taisykles ir buvo patirtos vykdant veiksmus, atrinktus finansavimui pagal programai taikytinus kriterijus ir pagal galiojančias Bendrijos ir nacionalines taisykles;
- c) įsitikinimą, kad jos gauta informacija apie įvykdytas procedūras ir patikrinimus, susijusius su išlaidų ataskaitose nurodytomis išlaidomis, sudaro tinkamą tvirtinimo pagrindą;
- d) atsižvelgimą tvirtinimo tikslais į visų auditų, kuriuos atliko audito institucija arba kurie buvo atlikti jos atsakomybe, rezultatus;
- e) buhalterinių įrašų apie Komisijai pateiktas išlaidas išsaugojimą kompiuterine forma;
- f) susigrąžintinių sumų apskaitą ir išimtų sumų apskaitą panaikinus dalį veiksmui skirtos paramos arba visą paramą. Prieš užbaigiant vykdyti veiksmų programą susigrąžintos sumos, kurios turi būti sugrąžintos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, pagal 97 straipsnį atlikus finansinį koregavimą išskaitomos iš kitos išlaidų ataskaitos.

61 straipsnis

Audito institucijos funkcijos

1. Veiksmų programos audito institucija visų pirma turi:
 - a) užtikrinti, kad siekiant patvirtinti efektyvų veiksmų programos valdymo ir kontrolės sistemos veikimą būtų atliekamas auditas;
 - b) užtikrinti, kad būtų atliekamas tinkamai atrinktų veiksmų auditas, siekiant patikrinti deklaruotas išlaidas;

- c) per devynis mėnesius nuo veiksmų programos patvirtinimo pateikti Komisijai audito strategiją, nustatančią a ir b punktuose minimą auditą atliksiančias įstaigas, taikytiną metodą, pavyzdžių parinkimo metodą veiksmų auditui atlikti ir preliminarų audito planavimą siekiant užtikrinti, kad pagrindinės įstaigos būtų patikrintos ir kad auditas būtų vienodai paskirstytas visam programavimo laikotarpiui;
 - d) užtikrinti, kad vadovaujanti institucija ir tvirtinanti institucija gautų visą būtiną informaciją apie atliktą auditą ir kontrolę;
 - e) 2008–2015 m. kasmet iki gruodžio 31 d.:
 - i) pateikti Komisijai metinę kontrolės ataskaitą, kurioje pateikiami veiksmų audito, atlikto laikantis programos audito strategijos per praėjusių 12 mėnesių laikotarpį iki atitinkamų metų birželio 30 d., duomenys, ir pranešti apie visus nustatytus programos valdymo bei kontrolės sistemų trūkumus. Pirmoji ataskaita, kuri turi būti pateikta iki 2008 m. gruodžio 31 d., apima laikotarpį nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d. Informacija apie auditą, atliktą nuo 2015 m. liepos 1 d., įtraukiama į galutinę kontrolės ataskaitą, patvirtinančią f punkte nurodytą deklaraciją dėl užbaigimo;
 - ii) remdamasi jos atliktos kontrolės ir audito rezultatais, pateikti nuomonę apie tai, ar valdymo ir kontrolės sistema veiksmingai funkcionuoja, kad būtų deramai užtikrinta, jog Komisijai pateiktos išlaidų ataskaitos yra teisingos, ir taip būtų deramai užtikrinta, jog jomis grindžiami sandoriai yra teisėti ir reguliarūs;
 - iii) prirėikus pagal 85 straipsnį pateikti deklaraciją dėl dalinio užbaigimo, kurioje būtų įvertintas susijusių išlaidų teisėtumas ir reguliarumas;
 - f) ne vėliau kaip iki 2017 m. kovo 31 d. pateikti Komisijai deklaraciją dėl užbaigimo, kurioje būtų įvertintas paraiškos likučiu apmokėti pagrįstumas ir galutinėje išlaidų ataskaitoje nurodytų ja grindžiamų sandorių teisėtumas ir reguliarumas; deklaracija patvirtinama galutine kontrolės ataskaita.
2. Audito institucija užtikrina, kad atliekant auditą būtų atsižvelgiama į tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus.

3. Jeigu 1 dalies a ir b punktuose nurodytą auditą ir kontrolę atlieka ne audito institucija, o kitos įstaigos, audito institucija užtikrina, kad tokios įstaigos būtų pakankamai funkciškai nepriklausomos.

4. Komisija pateikia savo pastabas dėl audito strategijos, pateiktos pagal 1 dalies c punktą, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo jos gavimo. Pastabų nepateikus per nurodytą laikotarpį, audito strategija laikoma patvirtinta.

II SKYRIUS

Stebėseną

62 straipsnis

Stebėsenos principai

1. Stebėseną sudaro tyrimas, ar veiksmų programa įgyvendinama teisingai.

2. Stebėseną visų pirma vykdo stebėsenos komitetas ir vadovaujanti institucija.

3. Komisija dalyvauja vykdamas stebėseną dalyvaudama stebėsenos komiteto darbe ir atlikdama veiksmų programos metinę peržiūrą, kurią sudaro taip pat ir metinės įgyvendinimo ir kontrolės ataskaitų analizė.

4. Šiuo tikslu Komisija ir valstybės narės keičiasi duomenimis elektroniniu būdu, laikydamosi 102 straipsnyje nurodytų įgyvendinimo taisyklių.

63 straipsnis

Stebėsenos komitetas

Valstybė narė, pritarus vadovaujančiai institucijai ir pagal 8 straipsnį pasitarusi su partneriais, įsteigia veiksmų programos stebėsenos komitetą. Stebėsenos komitetas įsteigiamas per tris mėnesius nuo dienos, kai valstybei narei buvo pranešta apie veiksmų programą patvirtinantį sprendimą.

Stebėsenos komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles pagal atitinkamos valstybės narės institucinę, teisinę ir finansinę sistemą ir, vadovaujantį institucijai pritarus, jas patvirtina, kad galėtų vykdyti uždavinius pagal šį reglamentą.

64 straipsnis

Sudėtis

1. Stebėsenos komitetui pirmininkauja valstybės narės arba vadovaujančios institucijos atstovas.

Jo sudėtį nustato valstybė narė, vadovaujantis 8 straipsnio 1 daliimi, ir pritarus vadovaujančiai institucijai.

2. Komisijos atstovas savo iniciatyva dalyvauja stebėsenos komiteto darbe patarėjo teisėmis.

65 straipsnis

Uždaviniai

Stebėsenos komitetas įsitikina veiksmų programos įgyvendinimo efektyvumu ir kokybe atsižvelgdamas į šias nuostatas:

- a) jis nagrinėja ir patvirtina finansuojamų veiksmų atrankos kriterijus per šešis mėnesius nuo veiksmų programos patvirtinimo dienos ir patvirtina minėtų kriterijų pakeitimus atsižvelgdamas į programavimo poreikius;
- b) remdamasis vadovaujančios institucijos pateiktais dokumentais, periodiškai tikrina, ar siekiant veiksmų programos konkrečių tikslų padaryta pažanga;
- c) nagrinėja įgyvendinimo rezultatus, visų pirma ar pasiekti konkretūs kiekvienai prioritetinei krypciai nustatyti tikslai ir 49 straipsnyje nurodytų tarpinių vertinimų tikslai;
- d) nagrinėja ir tvirtina 67 straipsnyje nurodytas metines ir galutines ataskaitas prieš išsiunčiant jas Komisijai;
- e) jis informuojamas apie metinę kontrolės ataskaitą ir visas susijusias pastabas, kurias Komisija gali pareikšti išnagrinėjusi tą ataskaitą;
- f) valstybės narės iniciatyva jis gali būti informuojamas apie 16 straipsnio 1 dalyje nurodytą Komisijai pateiktą rašytinę informaciją;
- g) gali siūlyti vadovaujančiai institucijai peržiūrėti ar išnagrinėti veiksmų programą, taip padedant pasiekti 4 straipsnyje nustatytus EŽF tikslus arba pagerinant jo valdymą, įskaitant finansų valdymą;
- h) svarsto ir tvirtina kiekvieną pasiūlymą dėl Komisijos sprendimo dėl EŽF paramos turinio keitimo.

66 straipsnis

Stebėsenos priemonės

1. Vadovaujanti institucija ir stebėsenos komitetas užtikrina kokybišką veiksmų programos įgyvendinimą.

2. Vadovaujanti institucija ir stebėsenos komitetas vykdo stebėseną, remdamiesi finansiniais rodikliais bei 20 straipsnio 1 dalies c punkte minimais rodikliais, nurodytais veiksmų programoje.

3. Jei paramos pobūdis leidžia, statistiniai duomenys suskirstomi pagal lytį ir pagal paramos gavėjų įmonių dydį.

4. Šiuo tikslu Komisija ir valstybės narės keičiasi duomenimis elektroniniu būdu, pagal 102 straipsnyje nurodytas įgyvendinimo taisykles.

67 straipsnis

Metinė ataskaita ir galutinė įgyvendinimo ataskaita

1. Iki kiekvienų metų birželio 30 d. ir pirmą kartą 2008 m. vadovaujanti institucija išsiunčia Komisijai metinę ataskaitą, o iki 2017 m. kovo 31 d. – galutinę ataskaitą dėl veiksmų programos įgyvendinimo.

2. Kad būtų galima susidaryti aiškią nuomonę apie veiksmų programos įgyvendinimą, 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

- a) informacija apie pažangą, padarytą įgyvendinant veiksmų programą ir prioritetingas kryptis, atsižvelgiant į jų konkrečius, patikrinamus ir kiekybiškai įvertinamus tikslus, jeigu galima tai padaryti ir kada galima tai padaryti, naudojant 20 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus rodiklius prioritetingos krypties lygiu;
- b) bendros padėties pasikeitimas, darantis tiesioginį poveikį paramos įgyvendinimui, pirmiausia svarbūs socialiniai ir ekonominiai pokyčiai, nacionalinės, regioninės ar sektorių politikos pokyčiai, o prireikus jų pasekmės EŽF bei kitų finansinių priemonių teikiamos paramos darnai;
- c) informacija apie veiksmų programos finansinį įgyvendinimą, kiekvienos prioritetingos krypties atskirai Konvergencijos tikslui ir Ne konvergencijos tikslui išsamiai nurodant:
 - i) išlaidas, kurias apmokėjo paramos gavėjai ir kurios yra nurodytos vadovaujančiai institucijai nusiųstuose mokėjimo prašymuose, ir atitinkamą viešąjį įnašą;

ii) visus iš Komisijos gautus mokėjimus ir kiekybiškai įvertinamus 66 straipsnio 2 dalyje nurodytus finansinius rodiklius ir

iii) išlaidas, kurias apmokėjo įstaiga, atsakinga už mokėjimų vykdymą paramos gavėjams;

d) priemonės, kurių ėmėsi vadovaujanti institucija ir stebėsenos komitetas, siekiant užtikrinti kokybišką ir veiksmingą įgyvendinimą, visų pirma:

i) stebėsenos ir vertinimo priemonės, įskaitant susitarimus dėl duomenų rinkimo;

ii) svarbių problemų, su kuriomis susiduriama įgyvendinant veiksmų programą, ir taikytų priemonių, įskaitant tas, kurių imtasi atsižvelgiant į pagal 69 straipsnio 2 dalies nuostatas padarytas pastabas, apibendrinimas;

iii) pasinaudojimas technine parama;

e) priemonės, taikytos siekiant užtikrinti informuotumą apie veiksmų programas ir jų viešumą viešumą;

f) paramos, kuri buvo grąžinta po to, kai pagal 96 straipsnio 2 dalį buvo panaikintas įnašas vadovaujančiai institucijai arba kitai valdžios institucijai veiksmų programos įgyvendinimo laikotarpiu, panaudojimas;

g) atvejai, kai buvo nustatyta, jog veiksmas iš esmės pakeistas, kaip nurodyta 56 straipsnyje;

h) svarbios problemos, susijusios su Bendrijos teisės laikymusi, su kuriomis buvo susidurta įgyvendinant veiksmų programą, bei apie priemones, kurių imtasi joms spręsti.

Komisijai perduotos informacijos išsamumas yra proporcingas bendrai atitinkamos veiksmų programos viešųjų išlaidų sumai. Jei tinka, galima pateikti tokios informacijos santrauką.

b, d, e, f ir g punktuose nurodyta informacija neįtraukiama, jeigu po paskutiniosios ataskaitos nebuvo padaryta žymesnių pakeitimų.

3. 1 dalyje nurodytos ataskaitos laikomos priimtiniomis, jeigu jose pateikiama visa 2 dalyje išvardyta informacija. Komisija informuoja valstybes nares apie šių ataskaitų priimtinumą per penkiolika darbo dienų.

4. Sprendimą dėl vadovaujančios institucijos pateiktos metinės įgyvendinimo ataskaitos turinio Komisija priima per du mėnesius. Terminas, per kurį priimamas sprendimas dėl įgyvendinimo ataskaitos, yra penki mėnesiai. Jei Komisija per nustatytą terminą nepateikia atsakymo, ataskaita laikoma priimta.

68 straipsnis

Komisijos metinė ataskaita

1. Kiekvienais metais iki gruodžio 31 d. ir pirmą kartą 2008 m. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui išsiunčia šio reglamento faktinio įgyvendinimo praėjusiais metais ataskaitą.

2. Šioje ataskaitoje pateikiamas pagrindinių su veiksmų programos įgyvendinimu susijusių įvykių, krypčių ir problemų apibendrinimas.

3. Komisijos metinėje ataskaitoje taip pat pateikiama:

- a) EŽF veiklos pagal valstybes nares apibendrinimas, įskaitant pagal valstybes nares paskirstytus ir išmokėtus asignavimus, ir Komisijos bei valstybių narių pasinaudojimas technine parama;
- b) EŽF, struktūrinių fondų ir EŽŪFKP veiklos koordinavimo įvertinimas;
- c) 49 straipsnyje numatyto vertinimo rezultatai, kai tik bus gauti;
- d) gavus ketvirtąją metinę ataskaitą ir paskutiniųjų programavimo metų ataskaitą – valstybių narių sukurtos valdymo ir kontrolės sistemos audito, atlikto Komisijos vardu, apibendrinimas ir EŽF paramos audito, kurį atliko valstybė narė, išvados, o prireikus – ir atliktas finansinis koregavimas.

4. Ataskaita grindžiama Komisijos išnagrinėta ir įvertinta valstybių narių metine ataskaita ir visa kita turima informacija. Visų pirma 2012 m. ši ataskaita papildomai turi būti pagrįsta ir strateginių debatų, nurodytų 16 straipsnio 1 dalyje, rezultatais bei visa kita turima informacija. Ataskaitoje nurodomos tolesnės priemonės, kurių valstybės narės ir Komisija ėmėsi arba turi imtis, kad toliau galėtų tinkamai tirti šioje ataskaitoje pateiktas išvadas.

69 straipsnis

Kasmetinis veiksmų programų nagrinėjimas

1. Kiekvienais metais, pateikus 67 straipsnyje nurodytą metinę įgyvendinimo ataskaitą ir atsižvelgiant į Komisijos nuomonę, Komisija ir vadovaujanti institucija nagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant veiksmų programą, pagrindinius praėjusių metų rezultatus, finansinį įgyvendinimą bei kitus veiksnius, kad būtų pagerintas programos įgyvendinimas.

Taip pat gali būti nagrinėjami, prireikus dalyvaujant ir audito institucijai, visi valdymo ir kontrolės sistemos veikimo aspektai, nurodyti 61 straipsnio 1 dalies e punkto i papunktyje minimoje metinėje kontrolės ataskaitoje.

2. Išnagrinėjus pagal 1 dalį, prireikus dalyvaujant ir audito institucijai, Komisija gali pateikti pastabas valstybei narėi ir vadovaujančiai institucijai, kuri apie tai informuoja stebėsenos komitetą. Valstybė narė informuoja Komisiją, kokių veiksmų buvo imtasi, atsižvelgiant į tas pastabas.

3. Turint 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu suteiktos paramos *ex post* vertinimą, bendri rezultatai gali būti nagrinėjami kito kasmetinio nagrinėjimo metu.

III SKYRIUS

Valstybių narių ir komisijos atsakomybė

1 skirsnis

Valstybių narių atsakomybė

70 straipsnis

Valdymas ir kontrolė

1. Valstybės narės yra atsakingos už veiksmų programų valdymo ir kontrolės užtikrinimą, visų pirma įgyvendinant šias priemones:

- a) užtikrinant, kad veiksmų programų valdymo ir kontrolės sistemos būtų nustatytos laikantis 57–61 straipsnių ir veiktų efektyviai;
- b) užkertant kelią pažeidimams, juos nustatant ir ištaisant bei susigrąžinant neteisėtai sumokėtas sumas, tam tikrais atvejais su delspinigių palūkanomis. Jos praneša apie juos Komisijai ir nuolat informuoja Komisiją apie administracinio bei teismo nagrinėjimo eigą.

2. Kai neišmanoma susigrąžinti paramos gavėjui neteisėtai išmokėtų lėšų, valstybė narė atsako už prarastų lėšų grąžinimą į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, jeigu įrodoma, kad nuostoliai buvo patirti dėl jos kaltės ar aplaidumo.

71 straipsnis

Valdymo ir kontrolės sistemų kūrimas

1. Iki pirmo tarpinio mokėjimo paraiškos pateikimo arba vėliausiai per dvylika mėnesių nuo veiksmų programos patvirtinimo valstybės narės pateikia Komisijai sistemų aprašymą, nurodymą visų pirma organizaciją ir procedūras:

- a) vadovaujančių, tvirtinančių ir tarpinių institucijų;
- b) audito institucijos ir visų kitų įstaigų, atliekančių auditą jos atsakomybe.

2. Šis aprašymas, nurodytas 1 dalyje, pateikiamas kartu su ataskaita, kurioje išdėstomi sistemų įkūrimo vertinimo rezultatai ir pateikiama nuomonė dėl jų atitikties 57–61 straipsniams. Jei šioje nuomonėje esama išlygų, ataskaitoje nurodomas trūkumų rimtumas. Valstybė narė praneša Komisijai, kokių korekcinų priemonių reikėtų imtis ir jų įgyvendinimo tvarkaraštį, ir vėliau patvirtina, kad priemonės įgyvendintos ir kad atitinkamos išlygos buvo panaikintos.

Pirmoje pastraipoje nurodyta ataskaita laikoma priimta ir mokamas pirmas tarpinis mokėjimas šiomis aplinkybėmis:

- a) per tris mėnesius nuo jos gavimo datos, jei pirmoje pastraipoje nurodyta nuomonė pateikiama be išlygų ir jei Komisija nepateikia pastabų;
- b) jei nuomonėje pateikiamos išlygos, Komisijai patvirtinus, kad su pagrindiniais sistemų elementais susijusios korekcinės priemonės buvo įgyvendintos ir atitinkamų išlygų buvo atsisakyta, ir jei Komisija per tris mėnesius nuo jos patvirtinimo datos nepateikia pastabų.

Tais atvejais, kai išlygos susijusios tik su viena prioritetine kryptimi, pirmasis tarpinis mokėjimas atliekamas kitoms veiksmų programos prioritetinėms kryptims, dėl kurių išlygų nėra.

3. 2 dalyje nurodytas ataskaitą ir nuomonę parengia audito institucija arba viešoji ar privati įstaiga, kuri funkcionaliai nepriklauso nuo vadovaujančios ir tvirtinančios institucijų ir kuri atlieka savo darbą atsižvelgdama į tarptautiniu mastu pripažintus audito standartus.

2 skirsnis

Komisijos atsakomybė

72 straipsnis

Komisijos atsakomybė

1. Komisija 71 straipsnyje nustatyta tvarka įsitikina, ar valstybės narės yra nustatiusios valdymo ir kontrolės sistemas, atitinkančias 57–61 straipsnius, ir, remdamasi metinėmis kontrolės ataskaitomis ir audito institucijos metine nuomone bei savo atliktu auditu, įsitikina, ar veiksmų programų įgyvendinimo laikotarpiu sistemos veikia efektyviai.

2. Nepažeidžiant valstybių narių atliekamo audito, Komisijos pareigūnai arba įgalioti Komisijos atstovai, pranešę mažiausiai prieš dešimt darbo dienų, išskyrus skubos atvejus, gali atlikti auditą vietoje, įskaitant veiksmų programoje numatytų veiksmų auditą, kad patikrintų, ar valdymo ir kontrolės sistemos veikia efektyviai. Valstybės narės pareigūnai arba įgalioti atstovai gali dalyvauti atliekant tokį auditą.

Komisijos pareigūnai arba įgalioti Komisijos atstovai, tinkamai įgalioti atlikti auditą vietoje, turi teisę susipažinti su buhalterijos knygomis ir kitais dokumentais, įskaitant dokumentus ar metaduomenis, parengtus ar gautus ir įrašytus elektroninėse laikmėnėse, kurie susiję su EŽF finansuojamomis išlaidomis.

Pirmiau minėti audito įgaliojimai neturi įtakos taikant nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias tam tikri veiksmai paskiriami specialiai pagal nacionalinės teisės aktus paskirtiems atstovams. Įgalioti Komisijos atstovai, *inter alia*, nedalyvauja gyvenamoje vietoje atliekamuose patikrinimuose ar oficialiose apklausose pagal konkrečios valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Tačiau jie gali naudotis tokiu būdu gauta informacija.

3. Komisija gali reikalauti, kad valstybė narė atliktų auditą vietoje ir įsitikintų, kad sistema veikia efektyviai arba kad vienas ar keli sandoriai yra teisingi. Atliekant tokį auditą gali dalyvauti Komisijos pareigūnai arba įgalioti Komisijos atstovai.

73 straipsnis

Bendradarbiavimas su valstybių narių audito institucijomis

1. Komisija bendradarbiauja su veiksmų programos audito institucija, kad būtų koordinuojami atitinkami jų audito planai ir audito metodai, ir nedelsdama keičiasi rezultatais, gautais atlikus valdymo ir kontrolės sistemų auditą, siekdama kuo veiksmingiau panaudoti išteklius ir išvengti nepagrįsto darbų dubliavimosi.

Komisija ir audito institucija reguliariai susitinka, bent kartą per metus, jeigu nėra tarpusavyje sutarusios kitaip, kad kartu išnagrinėtų pagal 61 straipsnio nuostatas pateiktas metinę kontrolės ataskaitą ir nuomonę bei pasikeistų nuomonėmis kitais klausimais, susijusiais su veiksmų programų valdymo ir kontrolės tobulinimu.

2. Rengdama savo audito strategiją Komisija nustato tas veiksmų programas, dėl kurių nuomonėje dėl sistemos atitikties, pateiktoje pagal 71 straipsnio 2 dalį, nebuvo išlygų arba jų neliko pritaikius korekcines priemones, jei audito institucijos audito strategija yra priimtina ir jei, remiantis Komisijos ir valstybės narės atlikto audito rezultatais, buvo pagrįstai užtikrinta, kad valdymo ir kontrolės sistemos veikia efektyviai.

3. Tokių veiksmų programų atveju Komisija gali padaryti išvadą, kad ji gali daugiausia vadovautis 61 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje nurodyta nuomone dėl veiksmingo sistemų funkcionavimo ir kad ji pati atliks auditą vietoje tik tuomet, jei bus įrodymų, kad esama sistemos trūkumų, kurie įtakoja išlaidas, patvirtintas Komisijai tiems metams, dėl kurių buvo pateikta 61 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje nurodyta nuomone, kurioje nėra išlygų dėl tokių trūkumų.

Jei Komisija padaro tokią išvadą, ji atitinkamai informuoja atitinkamą valstybę narę. Jei yra įrodymų, kad esama trūkumų, Komisija taip pat gali pareikalauti, kad valstybė narė atliktų auditą pagal 72 straipsnio 3 dalį arba pati gali atlikti auditą pagal 72 straipsnio 2 dalį.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSŲ VALDYMAS

I SKYRIUS

Finansų valdymas

1 skirsnis

Budžetiniai išpareigojimai

74 straipsnis

Budžetiniai išpareigojimai

Bendrijos budžetiniai išpareigojimai veiksmų programose (toliau – budžetiniai išpareigojimai) kasmet ir atskirai kiekvienam Konvergencijos ir Ne konvergencijos tikslui vykdomi 2007 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu. Pirmasis budžetinis išpareigojimas priimamas prieš Komisijai priimant veiksmų programą patvirtinantį sprendimą. Visus vėlesnius išpareigojimus Komisija priima, paprastai iki kiekvienų metų balandžio 30 d., remdamasi sprendimu skirti paramą iš EŽF, kaip nurodyta 17 straipsnyje.

2 skirsnis

Mokėjimai

75 straipsnis

Bendros mokėjimų taisyklės

1. Komisija vykdo EŽF paramos mokėjimus pagal budžetinius asignavimus. Kiekvienas mokėjimas priskiriamas seniausiam nepadengtam budžetiniam išpareigojimui.

2. Mokėjimai apima išankstinius, tarpinius ir likučio mokėjimus. Lėšos mokamos valstybės narės paskirtai įstaigai.

3. Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų balandžio 30 d. valstybės narės nusiunčia Komisijai tikėtinų paraiškų dėl mokėjimo preliminaras prognozes einamiesiems ir paskesniems finansiniams metams.

4. Komisija ir valstybių narių paskirtos institucijos bei įstaigos su finansiniais sandoriais susijusia informacija keičiasi elektroninėmis priemonėmis pagal įgyvendinimo taisykles, numatytas 102 straipsnyje. *Force majeure* atvejais, visų pirma, jei sutrinka bendra kompiuterizuota sistema ar nėra patvaraus ryšio, valstybė narė gali perduoti spausdintą išlaidų ataskaitą ir paraišką dėl mokėjimo.

76 straipsnis

Tarpinių mokėjimų apskaičiavimo taisyklės

1. Tarpiniai mokėjimai apskaičiuojami tvirtinančios institucijos patvirtintoje išlaidų ataskaitoje pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir pagal kiekvieną Konvergencijos/Ne konvergencijos tikslą deklaruotam valstybės finansiniam įnašui taikant pagal galiojantį finansavimo planą tai prioritetinei kryptiai ir tam tikslui nustatytą Bendrijos bendro finansavimo normą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybei narei pateikus konkretų ir tinkamai pagrįstą prašymą tarpinis mokėjimas yra Bendrijos paramos suma, sumokėta ar mokėtina paramos gavėjams pagal prioritetinę kryptį ir tikslą. Šią sumą valstybė narė turi nurodyti išlaidų ataskaitoje.

77 straipsnis

Likučio mokėjimų apskaičiavimo taisyklės

Likučio mokėjimo suma yra mažesnioji iš šių dviejų sumų:

- a) suma, apskaičiuota tvirtinančios institucijos patvirtintoje galutinėje išlaidų ataskaitoje pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir pagal kiekvieną Konvergencijos/Ne konvergencijos tikslą deklaruotam valstybės finansiniam įnašui taikant pagal galiojantį finansavimo planą tai prioritetinei kryptiai ir tam tikslui nustatytą Bendrijos bendrą finansavimo lygį;
- b) Bendrijos paramos suma, sumokėta ar mokėtina paramos gavėjams pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir kiekvieną tikslą. Šią sumą valstybė narė turi nurodyti tvirtinančios institucijos kiekvienai prioritetinei kryptiai ir kiekvienam tikslui patvirtintoje paskutinėje išlaidų ataskaitoje.

78 straipsnis

Išlaidų ataskaita

1. Kiekvienos prioritetinės krypties ir kiekvieno tikslo išlaidų ataskaitose nurodoma bendra paramos reikalavimus atitinkančių išlaidų, kurias paramos gavėjai patyrė įgyvendindami veiksmus, suma ir atitinkamas valstybės finansinis įnašas, sumokėtas arba mokėtinas paramos gavėjams pagal valstybės finansiniam įnašams nustatytas sąlygas. Paramos gavėjų apmokėtos išlaidos pagrindžiamos mokėjimų patvirtinančiomis sąskaitomis faktūromis arba lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais. Su paramos gavėjo išlaidomis nesusijusių veiksmų atveju tvirtinančios institucijos patvirtintos Komisijai pateiktos išlaidos yra paramos gavėjui sumokėta valstybės pagalba.

2. Remiantis 76 straipsnio 2 dalimi ir 77 straipsnio b punktu, išlaidų ataskaitose taip pat nurodoma paramos gavėjams sumokėta ar mokėtina bendra Bendrijos pagalbos suma.

79 straipsnis

Išankstinių ir tarpinių mokėjimų kaupimas

1. Bendra kaupiamoji išankstinių ir tarpinių mokėjimų suma negali viršyti 95 % EŽF įnašo veiksmų programai.

2. Pasiekus šią ribą, tvirtinanti institucija toliau iki n metų gruodžio 31 d. teikia Komisijai patvirtintą išlaidų ataskaitą, taip pat ne vėliau kaip iki n+1 metų vasario mėn. pabaigos – informaciją apie tais metais išieškotas EŽF sumas.

80 straipsnis

Mokėjimo paramos gavėjams vientisumas

Valstybės narės įsitikina, kad už mokėjimus atsakingos įstaigos užtikrintų, jog paramos gavėjai kuo greičiau gautų visą viešojo finansinio įnašo sumą. Neatskaitomos ir nesulaikomos jokios sumos, taip pat neimamas joks papildomas specialus mokestis ar kitas lygiavertis mokestis, kuris sumažintų šias paramos gavėjams skirtas sumas.

3 skirsnis

Išankstinis finansavimas

81 straipsnis

Mokėjimas

1. Komisijai priėmus sprendimą, patvirtinantį EŽF paramą veiksmų programai, valstybės narės paskirtai įstaigai Komisija sumoka bendrą išankstinio finansavimo sumą, numatytą 2007–2013 metų laikotarpiui. Ši išankstinio finansavimo suma sudaro 7 % EŽF paramos tai veiksmų programai. Ji gali būti sumokėta per dvejus finansinius metus atsižvelgiant į turimas EŽF biudžeto lėšas.

2. Valstybės narės paskirta įstaiga grąžina Komisijai visą išankstinio finansavimo sumą, jei per dvidešimt keturis mėnesius nuo tos dienos, kai Komisija sumokėjo pirmą išankstinio finansavimo sumos dalį, nebuvo išsiųsta paraiška dėl mokėjimo pagal veiksmų programą.

3. Nuo išankstinio finansavimo sumos priskaičiuotos palūkanos priskiriamos veiksmų programai, jos laikomos valstybės narės lėšomis kaip nacionalinis viešasis finansinis įnašas ir deklaruojamos Komisijai, galutinai užbaigus vykdyti veiksmų programą.

4. Sumokėta išankstinio finansavimo suma galutinai išskaitoma iš Komisijos sąskaitų baigus vykdyti veiksmų programą pagal 86 straipsnį.

4 skirsnis

Tarpiniai mokėjimai

82 straipsnis

Tarpiniai mokėjimai

Tarpiniai mokėjimai atliekami veiksmų programai. Pirmas tarpinis mokėjimas atliekamas pagal 71 straipsnio 2 dalies nuostatas.

83 straipsnis

Paraiškų dėl mokėjimo priimtinumas

1. Komisija atlieka tarpinį mokėjimą, jei yra įvykdytos šios sąlygos:
 - a) remiantis 78 straipsniu, Komisijai turėjo būti išsiųsta paraiška dėl mokėjimo ir išlaidų ataskaita;
 - b) Komisija per visą laikotarpį kiekvienai prioritetinei krypciai ir kiekvienam tikslui išmokėjo ne daugiau negu didžiausią EŽF paramos sumą, nustatytą galiojančiame finansavimo plane;
 - c) vadovaujanti institucija turėjo būti išsiuntusi Komisijai atitinkamą naujausią metinę įgyvendinimo ataskaitą pagal 67 straipsnio 1 ir 3 dalis;
 - d) jei Komisija nėra pateikusi pagrįstos nuomonės dėl pažeidimo pagal Sutarties 226 straipsnį, susijusio su veiksmu (-ais), dėl kurio (-ių) konkrečioje paraiškoje dėl mokėjimo deklaruojamos išlaidos.

2. Tuo atveju, jeigu nėra įvykdyta viena ar kelios 1 dalyje nurodytos sąlygos, Komisija per vieną mėnesį informuoja apie tai valstybę narę ir tvirtinančią instituciją, kad būtų imtasi reikalingų veiksmų padėčiai ištaisyti.

84 straipsnis

Mokėjimo tvarka

1. Tvirtinanti institucija užtikrina, kad su veiksmų programa susijusių tarpinių mokėjimų prašymai būtų surinkti ir išsiųsti Komisijai, jei įmanoma, tris kartus per metus. Paraiška dėl mokėjimo, kurį Komisija turi atlikti einamaisiais metais, pateikiama ne vėliau kaip spalio 31 d.

2. Jeigu yra lėšų ir mokėjimų terminai nenutraukti arba nesustabdyti atitinkamai pagal 88 ir 89 straipsnius, Komisija atlieka tarpinį mokėjimą ne vėliau kaip per du mėnesius nuo paraiškos dėl mokėjimo, atitinkančios 83 straipsnyje nurodytas sąlygas, užregistravimo Komisijoje dienos.

5 skirsnis

Likučio mokėjimas ir programos užbaigimas

85 straipsnis

Dalinis užbaigimas

1. Veiksmų programą galima iš dalies užbaigti valstybės narės nustatytais laikotarpiais.

Dalinis užbaigimas taikomas veiksmams, įvykdytiems iki praėjusių metų gruodžio 31 d. Taikant šį reglamentą, veiksmas laikomas baigtu vykdyti, jei su juo susijusi veikla yra faktiškai įvykdyta, o su juo susijusios visos paramos gavėjų išlaidos yra apmokėtos bei yra išmokėtas atitinkamas viešasis finansinis įnašas.

2. Dalinis užbaigimas įmanomas su sąlyga, kad valstybė narė iki atitinkamų metų gruodžio 31 d. Komisijai išsiunčia:

- a) išlaidų ataskaitą dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų;
- b) deklaraciją dėl dalinio užbaigimo pagal 61 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktį.

3. Pagal 96 ir 97 straipsnius atliktas finansinis koregavimas, susijęs su veiksmiais, kurie turi būti dalinai užbaigti, laikomas galutiniu finansiniu koregavimu.

86 straipsnis

Likučio mokėjimo sąlygos

1. Komisija sumoka likutį, jei:

- a) iki 2017 m. kovo 31 d. valstybė narė išsiunčia paraišką dėl mokėjimo, apimančią šiuos dokumentus:
 - i) paraišką sumokėti likutį ir išlaidų ataskaitą pagal 78 straipsnį;

ii) galutinę veiksmų programos įgyvendinimo ataskaitą, įskaitant 67 straipsnyje nurodytą informaciją;

iii) deklaraciją dėl užbaigimo pagal 61 straipsnio 1 dalies f punktą

ir

b) Komisija nėra pateikusi pagrįstos nuomonės dėl pažeidimo pagal Sutarties 226 straipsnį, susijusio su veiksmu (-ais), kurio (-ių) išlaidos deklaruojamos konkrečioje mokėjimo paraiškoje.

2. Jeigu kuris nors iš 1 dalyje nurodytų dokumentų Komisijai neišsiunčiamas, išipareigojimas sumokėti likutį automatiškai panaikinamas pagal 90 straipsnį.

3. Komisija per penkis mėnesius nuo 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytos deklaracijos dėl užbaigimo gavimo praneša valstybei narėi savo nuomonę dėl jos turinio. Deklaracija dėl užbaigimo laikoma priimta, jei per penkis mėnesius Komisija nepateikia pastabų.

4. Atsižvelgdama į turimas lėšas, Komisija sumoka likutį ne vėliau kaip per keturiasdešimt penkias dienas nuo vėlesnės iš šių datų:

a) datos, kai ji priima galutinę ataskaitą pagal 67 straipsnio 4 dalį, arba

b) datos, kai ji priima 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytą deklaraciją dėl užbaigimo.

5. Nepažeidžiant 6 dalies, biudžetinio išipareigojimo likutis panaikinamas praėjus dvylikai mėnesių nuo mokėjimo atlikimo.

Komisija praneša valstybėms narėms veiksmų programos užbaigimo datą per du mėnesius.

6. Nepaisant Komisijos arba Europos Audito Rūmų atlikto audito rezultatų, likutis, kurį Komisija sumoka veiksmų programai, gali būti pakeistas per devynis mėnesius nuo jo sumokėjimo dienos arba, jei valstybė narė turi apmokėti neigiamą likutį, per devynis mėnesius nuo debeto avizos išdavimo dienos. Toks likučio pakeitimas neturi įtakoti veiksmų programos užbaigimo datos, apie kurią pranešama pagal 5 dalį.

87 straipsnis

Dokumentų prieinamumas

1. Vadovaujanti institucija užtikrina, kad Komisija ir Europos Audito Rūmai galėtų susipažinti su atitinkamos veiksmų programos išlaidų ir audito patvirtinamaisiais dokumentais:

a) trejus metus nuo veiksmų programos užbaigimo;

b) trejus metus pasibaigus metams, kuriais įvyko dalinis užbaigimas – 2 dalyje nurodytų veiksmų išlaidų ir audito dokumentų atveju.

Šie laikotarpiai gali būti nutraukti teisminių procedūrų atveju arba tinkamai pagrįstu Komisijos prašymu.

2. Vadovaujanti institucija Komisijos prašymu leidžia jai susipažinti su baigtų vykdyti veiksmų, kurie buvo iš dalies baigti pagal 85 straipsnį, sąrašą.

3. Bendrai priimtose duomenų laikmenose saugomi dokumentų originalai arba originalus atitinkantys patvirtinti jų tekstai.

6 skirsnis

Mokėjimų termino nutraukimas ir sustabdymas

88 straipsnis

Mokėjimo termino nutraukimas

1. Įgaliotas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, kaip apibrėžta Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, gali nutraukti mokėjimo terminą ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, jei:

a) nacionalinės ar Bendrijos audito įstaigos ataskaitoje yra įrodymų, leidžiančių manyti, kad esama didelių valdymo ir kontrolės sistemų funkcionavimo trūkumų, arba

b) įgaliotas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas turi atlikti papildomus patikrinimus gavęs informaciją, kad išlaidos, nurodytos patvirtintoje išlaidų ataskaitoje, yra susijusios su rimtu pažeidimu, kuris nebuvo pašalintas.

2. Valstybei narei ir tvirtinančiai institucijai nedelsiant pranešama apie mokėjimo termino nutraukimo priežastis. Nutraukimas baigiamas iš karto po to, kai valstybė narė ėmėsi reikiamų priemonių.

89 straipsnis

Mokėjimų sustabdymas

1. Komisija gali sustabdyti visus arba dalį tarpinių mokėjimų prioritetinių kryptių arba veiksmų programos lygiu, jei:

- a) veiksmų programos valdymo ir kontrolės sistemoje esama didelių trūkumų, kurie turi įtakos mokėjimų tvirtinimo procedūros patikimumui ir kuriems ištaisyti nebuvo imtasi korekcinų priemonių, arba
- b) patvirtintoje išlaidų ataskaitoje yra didelis su išlaidomis susijęs pažeidimas, kuris neištaisytas, arba
- c) valstybė narė rimtai pažeidė savo įsipareigojimus pagal 70 straipsnį.

2. Komisija gali nuspręsti sustabdyti visus tarpinius mokėjimus ar jų dalį, prieš tai suteikusi valstybei narei galimybę per du mėnesius pateikti pastabas.

3. Komisija nutraukia visų tarpinių mokėjimų ar jų dalies sustabdymą, jei valstybė narė ėmėsi būtinų priemonių, leidžiančių jį nutraukti. Jeigu valstybė narė nesiima būtinų priemonių, Komisija pagal 97 straipsnį gali priimti sprendimą atšaukti visą veiksmų programai numatytą Bendrijos įnašą arba jo dalį.

7 skirsnis

Automatiškas įsipareigojimų panaikinimas

90 straipsnis

Principai

1. Komisija automatiškai panaikina tuos su veiksmų programa susijusius biudžetinius įsipareigojimus, pagal kuriuos nebuvo atlikti išankstinio finansavimo arba tarpiniai mokėjimai arba pagal kuriuos pagal 83 straipsnį iki antrųjų po biudžetinio įsipareigojimo pagal veiksmų programą metų gruodžio 31 d. nebuvo išsiųsta paraiška dėl mokėjimo.

2. 2015 m. gruodžio 31 d. vis dar nepadengti biudžetiniai įsipareigojimai automatiškai panaikinami, jei Komisija iki 2017 m. kovo 31 d. pagal juos negavo priimtinos paraiškos dėl mokėjimo.

3. Jeigu šis reglamentas įsigalios po 2007 m. sausio 1 d., laikotarpis, po kurio gali būti pirmą kartą automatiškai panaikintas įsipareigojimas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, pirmajam įsipareigojimui pratęsimas tiek mėnesių, kiek jų yra nuo 2007 m. sausio 1 d. iki pirmojo biudžetinio įsipareigojimo dienos.

91 straipsnis

Išimties dėl įsipareigojimo panaikinimo terminų

Jeigu priėmus veiksmų programą patvirtinanti sprendimą reikalingas Komisijos sprendimas, kuriuo patvirtinama pagalba ar pagalbos schema, automatinio įsipareigojimų panaikinimo laikotarpis pradamas skaičiuoti nuo paskesnio sprendimo datos. Atitinkamos sumos nustatomos pagal valstybės narės parengtą grafiką.

92 straipsnis

Nutraukimo dėl teismo ir administracinio nagrinėjimo laikotarpis

Suma, kuri gali būti automatiškai panaikinta, sumažinama sumomis, kurių tvirtinanti institucija negalėjo deklaruoti Komisijai, nes veiksmams buvo sustabdyti dėl stabdančių poveikį turinčio teismo ar administracinio nagrinėjimo, jei valstybė narė iki antrų metų po biudžetinio įsipareigojimo metų, kaip nustatyta 90 straipsnyje, gruodžio 31 d. nusiunčia Komisijai priežastis nurodančią informaciją.

90 straipsnio 2 dalyje nurodytas terminas įsipareigojimams, kurie yra vis dar atviri 2015 m. gruodžio 31 d., nutraukiamas tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos su atitinkamais veiksmams susijusiais sumai.

Pirmiau minėto sumos sumažinimo galima prašyti vieną kartą, jei sustabdymas truko iki vienerių metų, arba kelis kartus – tiek, kiek metų praėjo nuo teismo ar administracinio sprendimo sustabdyti veiksmo įgyvendinimą iki galutinio teismo ar administracinio sprendimo datos.

93 straipsnis

Automatiškam įsipareigojimų panaikinimui taikomos išimtys

Apskaičiuojant automatišką įsipareigojimų panaikinimą, nėra atsižvelgiama į:

- a) tą biudžetinio įsipareigojimo dalį, kuriai buvo pateikta paraiška dėl mokėjimo, bet kurios apmokėjimą Komisija nutraukė arba sustabdė antrų metų po biudžetinio įsipareigojimo metų, kaip nurodyta 90 straipsnyje, gruodžio 31 d. ir pagal 88 ir 89 straipsnius. Išsprendus problemą, dėl kurios buvo nutrauktas arba sustabdytas mokėjimas, automatiško panaikinimo taisyklė taikoma tai biudžetinio įsipareigojimo daliai, kuri yra susijusi;
- b) tą biudžetinio įsipareigojimo dalį, kuriai buvo pateikta paraiška dėl mokėjimo, bet kuriai mokėjimas buvo apribotas, ypač dėl biudžeto lėšų stokos;
- c) tą biudžetinio įsipareigojimo dalį, kuriai nebuvo įmanoma pateikti priimtinos paraiškos dėl mokėjimo dėl *force majeure* aplinkybių, turėjusių didelį poveikį veiksmų programos įgyvendinimui. *Force majeure* aplinkybes nurodančios nacionalinės valdžios institucijos turi įrodyti jų tiesioginį poveikį visos veiksmų programos arba jos dalies įgyvendinimui.

94 straipsnis

Procedūra

1. Komisija laiku informuoja valstybę narę ir atitinkamas valdžios institucijas, jei esama rizikos, kad bus pritaikytas 90 straipsnyje numatytas automatiškas įsipareigojimų panaikinimas.
2. Komisija valstybei narei ir atitinkamoms institucijoms praneša, kokiai sumai įsipareigojimas bus automatiškai panaikintas, atsižvelgiant į turimą informaciją.
3. Valstybė narė per du mėnesius nuo tos informacijos gavimo dienos pritaria sumos dydžiui arba pateikia savo pastabas. Komisija automatiškai panaikina įsipareigojimą praėjus ne daugiau kaip devyniems mėnesiams po 90 straipsnyje nustatyto laikotarpio.
4. EŽF parama veiksmų programai konkrečiais metais sumažinama automatiškai panaikinta suma. Valstybė narė per du mėnesius nuo įsipareigojimų panaikinimo datos pateikia peržiūrėtą finansavimo planą, atspindintį sumažintą paramos sumą pagal vieną ar kelias veiksmų programos prioritetines kryptis. Jei ji to nepadarė, Komisija proporcingai sumažina kiekvienai prioritetinei kryptčiai paskirtas sumas.

8 skirsnis

Euro naudojimas

95 straipsnis

Euro naudojimas

1. Valstybės narės pateiktoje veiksmų programoje, patvirtintose išlaidų ataskaitose, paraiškose dėl mokėjimo nurodytos sumos ir metinėse bei galutinėse įgyvendinimo ataskaitose pateikiamos išlaidos nurodomos eurais.
2. Komisijos sprendimai dėl veiksmų programų ir Komisijos įsipareigojimai bei mokėjimai nurodomi ir vykdomi eurais.
3. Valstybės narės, kurios paraiškos dėl mokėjimo pateikimo metu nėra įsivedusios euro kaip savo valiutos, nacionaline valiuta patirtas išlaidų sumas konvertuoja į eurus.

Ši suma konvertuojama į eurus taikant Komisijos mėnesinį apskaitos kursą, galiojantį tą mėnesį, kai atitinkamos veiksmų programos tvirtinančios institucijos sąskaitose buvo užregistruotos išlaidos. Šį kursą kiekvieną mėnesį elektroninėmis priemonėmis skelbia Komisija.

4. Kai euro tampa valstybės narės valiuta, ankstesnėje dalyje nustatyta konvertavimo tvarka toliau taikoma visoms išlaidoms, tvirtinančios institucijos sąskaitose užregistruotoms iki fiksuoto nacionalinės valiutos ir euro konvertavimo kurso įsigaliojimo datos.

II SKYRIUS

Finansinis koregavimas

1 skirsnis

Valstybių narių atliekamas finansinis koregavimas

96 straipsnis

Valstybių narių atliekamas finansinis koregavimas

1. Valstybė narė visų pirma atsako už pažeidimų nagrinėjimą ir turi imtis priemonių, jei esama įrodymų, kad yra reikšmingų pokyčių, kurie daro poveikį veiksmų ar veiksmų programos įgyvendinimo ar kontrolės sąlygų pobūdžiui, ir daro reikiamą finansinį koregavimą.

2. Valstybė narė daro reikiamą finansinį koregavimą, susijusį su veiksmuose arba veiksmų programoje nustatytais pavieniais ar sistemingais pažeidimais. Koregavimą valstybė narė atlieka panaikindama visą viešąjį finansinį įnašą veiksmų programai ar jo dalį. Valstybė narė atsižvelgia į pažeidimų pobūdį, svarbą ir EŽF finansinius nuostolius.

Nepažeidžiant 3 dalies, tokiu būdu suteiktas EŽF lėšas valstybė narė gali vėl panaudoti veiksmų programai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį panaikintas įnašas negali būti dar kartą panaudotas veiksmui arba veiksmams, kurie buvo koreguojami, arba, jei įvykdytas sistemingo pažeidimo finansinis koregavimas – veiksmams, vykdomiems pagal visą prioritetinę kryptį, kurioje šis sistemingas pažeidimas buvo padarytas, ar jos dalį.

4. Nustačius sistemingą pažeidimą, valstybė narė tiria visus veiksmus, kuriuos vykdant galėjo būti padaryti pažeidimai.

2 skirsnis

Komisijos atliekamas finansinis koregavimas

97 straipsnis

Koregavimo kriterijai

1. Komisija gali atlikti finansinį koregavimą, panaikindama visą arba dalį Bendrijos paramos veiksmų programai, jei, atlikusi būtiną tyrimą, nustato, kad:

- a) esama rimtų programos valdymo ir kontrolės sistemos trūkumų, keliančių pavojų Bendrijos paramai, kuri programai jau yra sumokėta;
- b) patvirtintoje išlaidų ataskaitoje nurodytos išlaidos yra netinkamos ir valstybės narės jų nepakoregavo prieš pradėdant šioje dalyje numatytą koregavimo procedūrą;
- c) valstybė narė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 96 straipsnį prieš pradėdant šioje dalyje numatytą koregavimo procedūrą.

2. Siekdama nustatyti, ar taikyti vienodo dydžio ar ekstrapoliuotą koregavimą, Komisija savo finansinį koregavimą grindžia atskirais nustatyto pažeidimo atvejais, atsižvelgdama į šio pažeidimo sistemingumą.

3. Nustatydama koregavimo sumą Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir rimtumą bei į veiksmų programos trūkumų mastą ir finansines pasekmes.

4. Jeigu Komisija savo poziciją grindžia ne savo tarnybų auditorių nustatytais faktais, ji parengia savo išvadas dėl jų finansinių pasekmių, išnagrinėjusi priemones, kurių atitinkama valstybė narė ėmėsi pagal 96 straipsnio 2 dalį, informaciją, pateiktą pagal 70 straipsnio 1 dalies b punktą, ir visus valstybės narės atsiliepimus.

98 straipsnis

Procedūra

1. Prieš priimdama sprendimą dėl finansinio koregavimo, Komisija pradeda procedūrą, informuodama valstybę narę apie savo preliminarias išvadas ir paprašydama jos per du mėnesius pateikti savo pastabas.

Jeigu Komisija siūlo finansinį koregavimą, atliekamą remiantis ekstrapoliacija arba taikant vienodą dydį, valstybei narei suteikiama galimybė, tiriant atitinkamus dokumentus, įrodyti, kad faktinis pažeidimo mastas buvo mažesnis negu nustatė Komisija. Suderinusi su Komisija, valstybė narė gali apriboti tyrimo mastą ir nagrinėti tik atitinkamų dokumentų dalį arba atrinktus dokumentus. Išskyrus deramai pagrįstus atvejus, šiam tyrimui negalima skirti daugiau kaip dviejų mėnesių, praėjus pirmoje pastraipoje minėtiems dviems mėnesiams.

2. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per 1 dalyje nurodytą laikotarpį pateiktus įrodymus.

3. Jeigu valstybė narė nesutinka su Komisijos preliminariomis išvadomis, ji yra kviečiama į Komisijos posėdį, kuriame abi pusės, bendradarbiaudamos partnerystės pagrindu, stengiasi susitarti dėl pastabų ir jomis remiantis padarytų išvadų.

4. Pasiekus susitarimą, valstybė narė gali vėl panaudoti atitinkamas EŽF lėšas laikantis 96 straipsnio 2 dalies antros pastraipos.

5. Nepavykus susitarti, per šešis mėnesius nuo posėdžio datos Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo, atsižvelgdama į visą procedūros metu pateiktą informaciją ir pastabas. Jei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos išsiųsto kvietimo datos.

99 straipsnis

Valstybių narių pareigos

Komisijos atliekamas finansinis koregavimas nepažeidžia valstybės narės pareigos siekti atgauti sumas pagal 96 straipsnio 2 dalį ir susigrąžinti valstybės pagalbą pagal Sutarties 87 straipsnį ir pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 88 straipsnio taikymo taisykles ⁽¹⁾, 14 straipsnį.

III SKYRIUS

Lėšų grąžinimas

100 straipsnis

Lėšų grąžinimas

1. Visos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą grąžintinos lėšos sumokamos iki susigrąžinimo pavidime, parengtame pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 72 straipsnį, nurodytos datos. Ši data yra antro mėnesio po susigrąžinimo pavidimo išdavimo paskutinė diena.

2. Laiku negrąžinus lėšų, nuo pavėluotos grąžinti sumos mokami delspinigiai, kurie pradedami skaičiuoti nuo grąžinimo termino ir baigiami skaičiuoti faktinio mokėjimo dieną. Tokių delspinigių dydis yra 1,5 procentinio punkto didesnis už Europos centrinio banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms to mėnesio, kurį sueina grąžinimo terminas, pirmą darbo dieną taikomą normą.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMITETAS

101 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Europos žuvininkystės fondo komitetas (toliau – komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomas Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu. (Reglamento (EB) Nr. 659/1999 antraštinė dalis buvo pataisyta, siekiant atsižvelgti į Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių pernumeravimą pagal Amsterdamo sutarties 12 straipsnį; pirminė nuoroda buvo į Sutarties 93 straipsnį).

3. Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomas Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

102 straipsnis

Igyvendinimo taisyklės

Šio reglamento įgyvendinimo taisyklės patvirtinamos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

103 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas neturi įtakos paramos, Komisijos patvirtintos remiantis Tarybos reglamentais (EEB) Nr. 4028/86 ⁽²⁾, (EB) Nr. 3699/93 ⁽³⁾, (EB) Nr. 2468/1998 ⁽⁴⁾ ir (EB) Nr. 2792/1999 ⁽⁵⁾ arba visais kitais teisės aktais, kurie tai paramai taikomi 2006 m. gruodžio 31 d. ir kurie jai taikomi po tos datos iki jų galiojimo pabaigos, tęsimui ar keitimui, įskaitant visos paramos ar jos dalies nutraukimą.

⁽²⁾ 1986 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4028/86 dėl Bendrijos priemonių, skirtų pagerinti ir pritaikyti žvejybos ir akvakultūros sektoriaus struktūras (OL L 376, 1986 12 31, p. 7). Reglamentas panaikintas Reglamentu (EEB) Nr. 2080/93 (OL L 193, 1993 7 31, p. 1).

⁽³⁾ 1993 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3699/93, nustatantis reikalavimus ir tvarką dėl Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje bei jo produktų perdirbimui ir pardavimui į rinką (OL L 346, 1993 12 31, p. 1). Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 2468/98 (OL L 312, 1998 11 20, p. 19).

⁽⁴⁾ 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2468/98, nustatantis reikalavimus ir tvarką dėl Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje bei jo produktų perdirbimui ir pardavimui į rinką. Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 2792/1999 (OL L 337, 1999 12 30, p. 10).

⁽⁵⁾ 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2792/1999, nustatantis išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 485/2005 (OL L 81, 2005 3 30, p. 1).

2. Nukrypstant nuo 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų ⁽¹⁾, 31 straipsnio 2 dalies, 32 straipsnio 4 dalies ir 37 straipsnio 1 dalies, Žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento (FIG), sukurto 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1263/1999 dėl Žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento ⁽²⁾, bendrai finansuojamas paramai skirtas lėšas, Komisijos patvirtintas 2000 m. sausio 1 d.–2006 m. gruodžio 31 d., dėl kurių Komisijai per 15 mėnesių nuo galutinės išlaidų atitikimo finansavimo reikalavimams datos, nustatytos sprendime skirti FIG paramą, nebuvo pateikta patvirtinta faktiškai patirtų išlaidų ataskaita, galutinė įgyvendinimo ataskaita, į kurią taip pat įeina Komisijos reglamento (EB) Nr. 366/2001 ⁽³⁾ 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta pažangos ataskaita bei Tarybos reglamento (EB) 1260/1999 38 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyta deklaracija, Komisija ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo to termino automatiškai panaikina, pradėdama neteisėtai išmokėtų sumų sugražinimą.

3. Jeigu prireiktų konkrečių priemonių perėjimui nuo veikiančios sistemos prie šiuo reglamentu nustatytos sistemos palengvinti, tokios priemonės priimamos 101 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 27 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. TUOMIOJA

Tokios priemonės visų pirma priimamos siekiant integruoti Komisijos 2000–2006 m. laikotarpiui patvirtintą esamą Bendrijos paramą į šiuo reglamentu numatytą EŽF paramą.

104 straipsnis

Panaikinimai

1. Nepažeidžiant 103 straipsnio 1 dalyje išdėstytų nuostatų, nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinami Reglamentai (EB) Nr. 1263/1999 ir (EB) Nr. 2792/1999.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

105 straipsnis

Peržiūra

Taryba ne vėliau kaip iki 2013 m. gruodžio 31 d. peržiūri šį reglamentą pagal Sutarties 37 straipsnį.

106 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 173/2005 (OL L 29, 2005 2 2, p. 3).

⁽²⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 54.

⁽³⁾ 2001 m. vasario 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 366/2001, nustatantis išsamias Tarybos reglamente (EB) Nr. 2792/1999 numatytų priemonių įgyvendinimo taisykles (OL L 55, 2001 2 24, p. 3).

I PRIEDAS

Europos žuvininkystės fondo asignavimai įsipareigojimams 2004 m. kainomis pagal metus, kaip nurodyta 12 straipsnyje, yra paskirstomi taip:

(EUR)

2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

II PRIEDAS

Pagalbos intensyvumas

- a) Visų IV antraštinėje dalyje nurodytų priemonių atveju veiksmui (A) suteikto viešojo finansinio įnašo ir atitinkamai atvejais privačių paramos gavėjų įnašo (B) dydis yra nurodytas toliau pateikiamoje lentelėje ir išreikštas visų paramos reikalavimus atitinkančių išlaidų, kurios lygios (A) + (B) sumai, procentiniu dydžiu.

Toliau pateikiamoje lentelėje veiksmi suskirstomi į tokias grupes:

	1 grupė	2 grupė	3 grupė	4 grupė
Regionai, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas, ir nuošalios Graikijos salos	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Regionai, kuriems netaikomas Konvergencijos tikslas	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Atokiausi regionai	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) 25 straipsnio 3 dalyje nurodytų veiksmų atveju 2 grupėje (B) dydžiai padidinami 20 procentinių punktų. (A) dydžiai atitinkamai sumažinami.

(**) 26 straipsnio 2 dalyje (investicijos į mažos apimties priekrantės žvejybos laivus, kaip apibrėžta 25 straipsnyje) numatytų veiksmų atveju 2 grupėje (B) dydžiai gali būti sumažinami 20 procentinių punktų. (A) dydžiai atitinkamai padidinami.

(***) Tais atvejais, kai 29 ir 35 straipsniuose nurodytų veiksmų imasi įmonės, kurioms netaikomas apibrėžimas, nurodytas 3 straipsnio f punkte, ir kurios turi mažiau nei 750 darbuotojų arba kurių apyvarta mažesnė nei 200 milijonų EUR, regionams, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas, išskyrus nuošalios Graikijos salas, (B) dydžiai padidinami 30 procentinių punktų, o regionams, kuriems netaikomas Konvergencijos tikslas, – 20 procentinių punktų. (A) dydžiai atitinkamai sumažinami.

1 grupė

Veiksmai, numatyti 23 straipsnyje (viešoji pagalba žvejybinės veiklos nutraukimui visam laikui), 24 straipsnyje (viešoji pagalba laikinam žvejybinės veiklos nutraukimui), 26 straipsnio 3 dalyje (socialinio ir ekonominio pobūdžio kompensacijos mažos apimties priekrantės žvejyba besiverčiantiems žvejams), 26 straipsnio 4 dalyje (išmokos mažos apimties priekrantės žvejyba besiverčiantiems žvejams ir laivų savininkams), 27 straipsnyje (Bendrijos žvejybos laivyno valdymui skirtas socialinio ir ekonominio pobūdžio kompensavimas), 30 straipsnyje (vandens aplinkos apsaugos priemonės), 31 straipsnyje (visuomenės sveikatai skirtos priemonės), 32 straipsnyje (gyvūnų sveikatai skirtos priemonės), 33 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje (investicijos į žvejybos vidaus vandenyse įrenginius), 33 straipsnio 3 dalyje (žvejyba vidaus vandenyse besiverčiančių laivų paskirties pakeitimas), 37 straipsnyje (kolektyviniai veiksmai), 38 straipsnyje (vandens faunos ir floros apsaugai ir plėtojimui skirtos priemonės), 39 straipsnyje (žvejybos uostai, iškrovimo vietos ir priedangos), 40 straipsnyje (naujų rinkų plėtra ir skatinimo kampanijos), 41 straipsnyje (bandomieji projektai), 42 straipsnyje (žvejybos laivų perorientavimas siekiant pakeisti jų paskirtį), 44 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi priemonės) ir 46 straipsnyje (techninė parama).

2 grupė

Veiksmai, numatyti 25 straipsnio 1, 2, 6, 7 ir 8 dalyse (investicijos į žvejybos laivus), 26 straipsnio 2 dalyje (investicijos į mažos apimties priekrantės žvejybos laivus, kaip apibrėžta 25 straipsnyje), 33 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje (investicijos į žvejyba vidaus vandenyse besiverčiančius laivus) ir 44 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi priemonės).

Taikant (*) ir (**) nuostatas, kai EŽF finansuoja 25 straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksmus, kuriais remiami mažos apimties priekrantės žvejybos laivai, 2 grupėje (B) dydžiai bus:

— lygūs 60 procentinių punktų arba didesni (B ≥ 60 %) – regionams, kuriems taikomas Konvergencijos tikslas, nuošalios Graikijos saloms ir regionams, kuriems netaikomas Konvergencijos tikslas,

ir

— lygūs 50 procentinių punktų arba didesni (B ≥ 50 %) – atokiausiems regionams.

3 grupė

Veiksmai, numatyti 37 straipsnyje (kolektyviniai veiksmai), 38 straipsnyje (vandens faunos ir floros apsaugai ir plėtojimui skirtos priemonės), 39 straipsnyje (žvejybos uostai, iškrovimo vietos ir priedangos), 41 straipsnyje (bandomieji projektai) ir 44 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi priemonės).

4 grupė

Veiksmai, numatyti 29 straipsnyje (priemonės, susijusios su gamybinėms investicijoms į akvakultūrą), 33 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje (investicijos į žvejybos vidaus vandenyse įrenginius), 35 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios perdirbimui ir rinkodarai skirtos priemonės), 40 straipsnyje (naujų rinkų plėtra ir skatinimo kampanijos) ir 44 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi priemonės).

b) Vadovaujanti institucija nustato, ar veiksmai, numatyti:

- i) 37 straipsnyje (kolektyviniai veiksmai), 38 straipsnyje (vandens faunos ir floros apsaugai ir plėtojimui skirtos priemonės), 39 straipsnyje (žvejybos uostai, iškrovimo vietos ir priedangos) ir 41 straipsnyje (bandomieji projektai), priskiriami 1 ar 3 grupei;
- ii) 40 straipsnyje (naujų rinkų plėtra ir skatinimo kampanijos) ir 33 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje (investicijos į žvejybos vidaus vandenyse įrenginius), priskiriami 1 ar 4 grupei;
- iii) 44 straipsnyje (paramos reikalavimus atitinkančios tvaraus žuvininkystės regionų vystymosi priemonės), priskiriami 1, 2, 3 ar 4 grupei.

Vadovaujanti institucija sprendimą pagal pirmiau išdėstytus i, ii ir iii punktus priima atsižvelgdama į:

- bendrų ir individualių interesų santykį,
 - kolektyvinių ir individualių paramos gavėjų (gamintojų organizacijos, prekybą atstovaujančios organizacijos) santykį,
 - galimybės viešai naudotis veikslių rezultatais ir privačios nuosavybės bei kontrolės santykį,
 - kolektyvinių įstaigų ir tyrimo institucijų finansinį dalyvavimą.
-